

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, ul. Św. Marcina 37 —
w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Grobłowa 5 —
w Gdyni, ul. Św. Jańska 1282 — w Inowrocławiu, Rynek 20.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie,
9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., zagranicą 9.65 zł. miesięcznie.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie,
strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma,
a abonenci nie mają prawa do odszkodowania.

Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Oddziały: Bydgoszcz 1299, 699, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 108.

BYDGOSZCZ, czwartek dnia 12 maja 1932 r.

Rok XXVI.

W godzinę po zamachu...

Paryż, 6 maja, godz. 18.

Gdy przed dwoma godzinami wychodziłem ze stacji metra „Strasbourg — St. Devis“ — uderzył mnie zmieniony wygląd ulicy paryskiej. Te bulwary, pełne życia, wesołe, przeludnione rozba-wionym tłumem — zamarły, zastygły w przerażeniu. Świeciło jasno słońce, dzień jest pogodny, wiosenny, pełen zapachu tej wiosny paryskiej — młodej, beztroskiej i radosnej. Miałem wrażenie, jakby w to piękne popołudnie roz-snuł ktoś na bulwarach welony z czarnej krepy. Miałem pewność jakiegoś nieszczęścia, które spadło nagle — i uderzyło w serce Francji.

Zatrzymał się ogromny potok płynący w czterech rzędach aut, wozy podjeżdżały do skraju chodników. Z wy-twornych limuzin, z „taxi“ paryskich, z wozów transportowych wysiadali szybko kierowcy i pasażerowie, by łączyć się z wielkimi, zbitymi grupami osób na trotuarach. Wśród ciemnej ma-sy zajaśniały białe płachty dzienników. Podszedłem bliżej:

— Co się stało?

— Zabito Prezydenta Republiki...

Tłum rósł — ale na bulwarach pano-wała cisza. Czulo się ten dziwny stra-szny spokój przynębnienia, który każe opuszczać ku ziemi głowę i ręce. Sprze-dawano szybko gazety — ale nie sły-szałem ani jednego okrzyku. Mówiono półgłosem. W słowach nie było niena-wiści. Na dnie zdań, które wypowiada-na wówczas — leżał szczerzy i głęboki żal.

Padł, jak jego synowie...

— Pauvre Madame Doumer... Pauvre President...

Biedna pani Doumer... Biedny Prezy-dent...

Lud paryski, nim uderzyła w niego fala oburzenia — przede wszystkim współczuł. Współczuł żonie człowieka, który całe życie złożył w ofierze Fran-cji — i matce, której wszyscy synowie dla tej Francji zginęli.

Prezydent Doumer poświęcił dla swej ojczyzny wszystko. Młodość ciężką, wy-tężającą aż do ostatniej godziny pracę, zdrowie sterane w czasie służby w złym klimacie Indochin. A w czasie wojny oddał krajowi — czterech synów. Zgi-nęli wszyscy na froncie. Pierwszy padł nad Marną w 1914. Trzeci w przededniu zwycięstwa w październiku 1918 r., czwarty w parę lat po wojnie na skutek ran odniesionych...

Gdy przed rokiem Zgromadzenie Na-rodowe ofiarowało Pawłowi Doumer najwyższą godność w kraju — Prezy-denturę Republiki — wielki starzec zło-żył swą pierwszą wizytę na cmentarzu w Passy i modlił się nad grobem odda-nych Francji dzieci.

— Moi synowie umarli, broniąc kraju. Ja mu tylko służę — mówił wracając do Pałacu Elizejskiego.

Dziś i On zginął na posterunku, zgi-nął od kul, równie wrogich Republice, pokojowi i demokracji — jak te, które godziły w piersi Jego synów...

Echo wojny...

Wspomnienie wojny, żywe, silne i bo-lesne unosi się nad trójkoloremami chorągwiemi, które opuszczono do po-łowy masztu, powiewając na gmachach Paryża. Biedna matka, która w 1918 r. jechała w ogromnym pośpiechu, aby

ostatni raz zobaczyć we frontowym la-zarecie ranionego śmiertelnie czwarte-go syna — odbyła jeszcze raz tą samą podróż do szpitala, gdzie złożony na po-lowym łóżku, trafiony trzema kulami — umierał jej mąż. I tragizm nieszczę-ścia, które uderzyło w żonę wielkiego człowieka — jest tragedją Francji.

ciągle narażonej na ataki, przychodzą-ce nagle — i najbardziej nieoczeki-wanie.

Ten, który mordował bezbronnego starca...

— Jesteśmy wolnym narodem. Udzie-lamy gościny emigrantom ze wszy-stkich krajów. Francja jest azylem uciemiężonych. A oni, w zamian za chleb i pracę, jaką znajdują u nas — zabijają nam przewodników narodu...

— W ostatnim dziesięcioleciu 75%

zbrodni dokonanych na terytorjum Francji — popełnili cudzoziemcy. Przy-jedźdźają po to, by tu zabić...

— Sales meteques!!! (paskudni przy-bysze).

Zdania te słyzy się już wszędzie. Ksenofobia ludu paryskiego. Ten tyl-ko, kto zna dobrze Francję, może zdać sobie sprawę, jak bardzo jest ona uza-sadniona. Napływ obcokrajowców jest olbrzymi. Pewnie, ma to swoje dobre strony, gdyż wielka kultura Francji przyciąga inteligencję wszystkich kra- (Ciąg dalszy na stronie 2.)

Albert Lebrun prezydentem Francji.

Trzy czwarte zgromadzenia narodowego oświadczyło się za przewodniczącym senatu.

Wersal, 10. 5. (PAT.) Prezydentem re-publiki wybrany został przez zgroma-dzenie narodowe przewodniczący sena-tu Albert Lebrun.

Oficjalne wyniki głosowania są na-stępujące: obecnych było 902 członków zgromadzenia, głosowało 826. Lebrun (unja republikańska) otrzymał 633, Paul Faure (socjalista) 114, Painleve (republikanin socjalny) 12, Cachin (ko-munista) 8, inni razem 10.

Przebieg zgromadzenia narodowego był następujący: o godz. 14 przewodni-czący senatu Lebrun wszedł na salę po-siedzeń, powitany gorąco oklaskami przez członków zgromadzenia. O godz. 14.15 Lebrun zabrał głos, oświadczając, że zgromadzenie jest otwarte, poczem wypowiedział krótkie przemówienie, po-święcone pamięci Doumera.

— Prezydent republiki umarł — mó-wił Lebrun. — Zbrodnia, która pogrąży-la Francję w żalobie wywołała w całym świecie jednogłośne potępienie. Parla-menty wielu państw prosiły mnie o wy-rażenie ich żalu. W imieniu zebranych chcę złożyć hołd nieodżałowanemu pre-zydentowi Doumerowi i wyrazić jego rodzinie tak okrutnie dotkniętej szczerze współczucie całego narodu.

Przemówienia tego zebrani wysłu-chali stojąc. Było ono gorąco oklaski-wane. Następnie o godz. 14.20 rozpo-częło się głosowanie imienne.

Prezydent Lebrun urodził się w r.

1871 w Lotaryngji. Po ukończeniu szko-ły powszechnej uczęszczał do liceum w Nancy, które ukończył w r. 1892. Na-stępnie kształcił się w Ecole des Mines, którą ukończył jako pierwszy uczeń, u-zyskując w r. 1896 tytuł inżyniera za pracę o kopalniach i salinach. W r. 1900 zostaje wybrany po raz pierwszy depu-towanym. W r. 1911 jest ministrem kolonji w gabinecie Cailleaux i odgrywa doniosłą rolę w czasie zająć pod Aga-dir. W gabinecie Poincaręgo w r. 1912 objął tę kolonję, w 1913 jest wybra-ny na wiceprezydenta izby, a nastę-pnie obejmuje tę kolonję w gabinecie Doumergue'a. W listopadzie 1917 r. jest ministrem w gabinecie Clemenceau. Po zakończeniu wojny w 1918 r. obej-muje tę funkcję ministra oswoobodzonych te-renów.

Rok 1919 oznacza koniec kariery mi-nisterjalnej prezydenta Lebrun. W r.

1920 zostaje wybrany na senatora i jest wkrótce desygnowany jako stały dele-gat komisji rozbrojeniowej w Genewie przy Lidze Narodów. W r. 1926 zostaje wybrany wiceprezydentem senatu, a w sierpniu tegoż roku został prezesem ra-dy administracyjnej autonomicznej ka-sy amortyzacyjnej, na którym to stano-wisku odgrywa niezwykle doniosłą rolę, przyczyniając się do uzdrowienia finan-sów francuskich. W maju 1931 r. po wyborze Pal Doumera na prezydenta re-publiki zostaje wybrany prezydentem senatu, ażeby z kolei po tragicznej śmier-ci prezydenta Doumera zostać wybra-nym w dniu 10 maja 1932 r. na prezy-denta Francji.

Prezydent Lebrun znany jest z przy-jaznego ustosunkowania się do Polski, czemu niejednokrotnie dawał wyraz za-równo w enuncjacjach publicznych jak i w stosunkach prywatnych.

Przyjaciół Gorgułowa odbywał podróże do... Niemiec.

Paryż, 10. 5. (PAT.) Śledztwo w spra-wie Gorgułowa wykazało, że pozosta-wał on w stosunkach z redaktorem dziennika „Le Tocsin“ Jakowlewem, który miał być członkiem „zielonej dyk-

tatury“ tryumwiratu, utworzonego przez mordercę prezydenta Doumera.

Jakowlew, który jest reprezentantem pewnej niemieckiej firmy pożyczek jed-wwabnych zniknął z Paryża. W biurze Jakowlewa areszowano urzędnika Niemca. Jakowlew odbywał stale więk-sze podróże do Niemiec.

Interesującym jest fakt, że drugie biuro redakcji „Le Tocsin“ ma się znaj-dować w Berlinie. Jakowlew wygłaszał miał przemówienie polityczne, naceho-wane nienawiścią do demokratów rosyj-skich.

Sprzedż dolarów.

Warszawa, 10. 5. (PAT.) Panika w ko-lach giełdowych wywołana uchwałą amerykańskiej izby reprezentantów o obniżenie wartości dolara ustąpiła. Po pewnej niższe kursu dolara pozostaje bez zmiany, mimo to w ciągu ostatnich trzech dni: piątek, sobotę i poniedziałek drobni ciułacze wyzbywali się go, tak, że Bank Polski musiał wykupić w stolicy i na prowincji ponad jeden mi-ljon dolarów.

Mimo uspokojenia do Banku Polskie-go zgłaszają się w dalszym ciągu sprze-dawcy dolarów.

Niebezpieczeństwo rozruchów w Ameryce 8-milionowa armia bezrobotnych dąży do rewolucji.

Waszyngton, 10. 5. (PAT.) Stany Zj. stoją w obliczu niebezpieczeństwa po-ważnych rozruchów 8-milionowej armji bezrobotnych.

Przedstawiciel amerykańskiej federa-cji pracy Mac Grady przemawiał w tej sprawie na posiedzeniu komisji senackiej, która rozpatrywała projekt ustawy upoważniającej do emitowania bonów na pół miljarde dolarów w celu umożli-wienia władzom stanowym i miejskim udzielenia odpowiednich kredytów dla zwalczania bezrobocia. Mac Grady o-świadczył, że o ile głód trwać będzie nadal, lub wzrośnie, otwarta zostanie droga do rewolucji.

Pewne niepokoje w warstwach prze-mysłowych zbagatelizowano, oświad-

czając, że były one organizowane przez komunistów. Uczestnicy tych niepoko-jów są jednak dalecy od komunizmu i pragną jedynie chleba.

Sekretarz towarzystwa dobroczynno-ści w stanie Pensylwanja oświadczył, że stan ten stoi w obliczu przesilenia gospodarczego i społecznego, niedające-go się w skutkach przewidzieć. Trzy miliony osób pozbawionych jest stałe-go dochodu, 1 milion korzysta z pomo-cy, jednak w niewystarczającej wysoko-ści. Dyrektor towarzystwa dobroczyn-ności w Chicago oświadczył, że miasto to liczy 700.000 bezrobotnych. Towarzy-stwo posiada środki wystarczające za-ledwie do 15 lipca.

jów świata. Niestety — procent tej inteligencji jest znikomy, natomiast przeważają szumowiny różnych społeczeństw, które fala awanturniczego życia wyrzuca na bruk paryski.

Takim typem jest ten Paweł Gorgułow, „prezydent faszytów rosyjskich”, który z dumą i czelnością oświadczył po swym niecnym zamachu, że zamordował Prezydenta Republiki, ponieważ jest zwolennikiem i wielbicielem Mussoliniego i Hitlera — a Francję chciał ukarać, gdyż demokracje zachodnie tolerują bolszewików”. Nie wiadomo, czy ten faszysta, przybyły z Pragi, nie szedł w ślady twórcy faszyzmu czeskiego generała Gaydy — który okazał się zwykłym prowokatorem sowieckim. Ustali to śledztwo.

Niezależnie jednak od tego, ci, którzy znają dobrze emigrację rosyjską — wiedzą, że ci ludzie niczego się nie nauczyli i w niczem nie poprawili. Nienawidzą bolszewików, to prawda. Ale może więcej jeszcze aniżeli bolszewików nie znoszą rządów tych państw, które nie mają najmniejszej ochoty krwawić się w wojnie z Sowietami, by monarchistyczni emigranci mogli wrócić do Rosji i rozpocząć rządy dawnego reżimu. Sami z dyktaturą Stalina nie walczą. Ale za to nasilili mordere, by przez zabójstwo posła SSR wywołać komplikacje Rzeczypospolitej z Sowietami — może nawet wojnę. Teraz w tym samym celu Gorgułow popełnił zamach na prezydenta Francji.

Ostrożność wobec prowokacji.

„L'Humanité” przytacza artykuł rzymskiego emigracyjnego pisma „Siewodnia” z 16 kw. etnia.

„Nie trzeba więcej kierować broni jedynie przeciw mało znaczącym bolszewikom. Strzał, oddany w kierunku znanego cudzoziemca, może wywołać pożądane komplikacje polityczne. Czy jest rzeczą wskazaną zabijać i niebolszewików? Tak”

Gorgułow w swych manifestach wskazywał na konieczność wywołania wojny, która jedynie może spowodować pożądany przewrót polityczny w Rosji. Dla tego celu — jak oświadczył — poświęcił swe życie. Oczywiście, są to majaczenia człowieka niespełna zdrowych zmysłów. Ale psychologia ustaliła, że prawie wszystkie zamachy polityczne są wykonywane przez ludzi nienormalnych, tzn. podlegających w nienormalny sposób egzaltacji. Nie zmienia to w niczem ich strasznych skutków. Dlatego też, tragedia paryska powinna zwiększyć czujność państw, które stoją na straży pokoju. Dotyczy to w pierwszym rzędzie Polski.

Tad. Kiepiński.

Na pogrzeb ś. p. prezydenta Doumera.

Warszawa, 10. 5. (PAT) P. Prezydent Rzplitej polecił p. ministrowi spraw zagr. Augustowi Zaleskiemu udanie się do Paryża w celu reprezentowania go na uroczystości pogrzebowej ś. p. Pawła Doumera.

Burzliwe posiedzenie Reichstagu.

Stosunek do Polski doprowadza posłów i ministrów do utraty przytomności.

(Telefonem od własnego korespondenta)

Berlin, 11. 5. Nadzieje utrzymania spokojnego przebiegu posiedzeń parlamentu Rzeszy zawiodły na całej linii. Dzień wczorajszy stał znowu pod znakiem awantur, i karczemnych burd, sprowokowanych przez narodowych socjalistów, których obyczaje poselskie i zachowania się są bezprzykładne.

Mówca narodowych socjalistów Göring, który wystąpił z ostrą krytyką niemieckiej polityki zagranicznej, zarzucił gabinetowi Brüninga antynarodowe tendencje, które ujawniły się w zakazie istnienia oddziałów szturmowych. Hitlerowi przypisał zasługi odnowienia niemieckiego ducha patriotycznego nie tylko w Niemczech, ale i w Gdańsku, gdzie jego zjawienie się było bodźcem do wzrostu fali samopoczucia i zdecydowanej woli do obrony. Takie same nastroje wywołuje duch hitlerowski u wszystkich Niemców zagranicą, a w szczególności u Niemców znajdujących się w państwach sąsiadujących z Rzeszą niemiecką. Pajacowatym gestem rozgrymaszonej primadonny teatralnej Göring ostrzegł, że „niemieckie” miasto Gdańsk może być tą iskrą, która spowoduje wybuch nowej pożogi wojennej. Z patosem kłowna cyrkowego — takie robił wrażenie na trybunach dziennikarskich — zapowiedział Göring, że póki istnieją narodowi socjaliści w Gdańsku, Gdańsk nie do-

stanie się w ręce polskie.

Gdy pod koniec wywodów zarzucił Göring socjal-demokracji niemieckiej, że uprawia zdradę stanu, odezwały się chóralnie okrzyki „bezczelny lotr”, „podła kanalia”, uniemożliwiające mu dalsze przemówienie. Naprężenie wzrosło do tego stopnia, że obawiano się iż na sali dojdzie do bójk między hitlerowcami, a socjalistami. Po uspokojeniu się Göring zwracając się przeciwko Groenerowi jako ministrowi spraw wewnętrznych i Reichswehry, za jego inicjatywę rozwiązania oddziałów szturmowych wśród oklasków swoich towarzyszy zapowiedział zmartwychwstanie partii hitlerowskiej w niedalekiej przyszłości.

Wśród ogólnego zainteresowania zjawili się na trybunie gen. Groener, ażeby rozprawić się z zarzutami narodowo-socjalistycznego posła. Straszny był widok jak młodociani smarkacze z law poselskich narodowych socjalistów z wyciągniętymi pięściami grozili starymu generałowi, który nie przyzwyczajony do takiego braku taktu i objawów niesubordynacji oraz nadużycia wolności parlamentarnej stał przez dłuższy czas skonfundowany nie mogąc wydobyć ani słowa. Gdy następnie zaczął przemawiać, okazało się, że minister Gröner jest fatalnym mówcą, mówiącym bardzo powoli, którego przerywanie i o-

krzyki doprowadziły do stanu zdenerwowania. Nie mogąc głosem przekrzykiwać swych przeciwników z zrezygnowaną miną kiwał tylko bezradnie ręką.

Jeżeli forma jego mowy wypadła niezwykłe blade, to treść była niezmiernie sensacyjna. Uzasadniając decyzję zakazu oddziałów szturmowych, minister Groener przytoczył, — jak sam powiada choćby na ryzyko szkody zewnętrzno-politycznej, która może powstać na skutek jego oświadczenia, — treść oryginalnego rozkazu, znalezionego w dowództwie grupy oddziałów szturmowych na wschodzie.

Treść tego rozkazu brzmiała jak następująco: „Po wzięciu mniejszych polskich band należy stawić opór i odrzucić je. Skoro tylko regularne wojska polskie wmaszerują, oddziały szturmowe wycofają się natychmiast z obrębu terenu operacyjnego na tyły do przygotowanych kwater”. Łącznie z oświadczeniem Hitlera w Łęborku, iż szkoda mu jego wojsk na obronę obecnego rządu i systemu, dopatruje się gen. Groener w tych wyrażonych objawach odmowy obrony kraju będącej obowiązkiem każdego obywatela niemieckiego. Armia dla celów partyjnych zorganizowana pod okiem wojska, zagrażała niebezpieczeństwem i powodze państwa i musiała być rozwiązana.

Gdy w końcu poseł narodowo-socjalistyczny Straser wystąpił z wnioskiem aby mowę gen. Groenera reprodukowano na płytach gramofonowych, a jednocześnie pod adresem kanclerza Brüninga zwrócił się z zapytaniem, czy uważa, że Groener po tem swoim przemówieniu jest jeszcze godnym piastowania takimi ministra spraw wojskowych, albowiem osoba jego nie gwarantuje więcej bezpieczeństwa obrony kraju, przewodniczący Izby za obrazę ministra, wydalili Strasera ze sali. Ten jednak nie chciał opuścić swojego miejsca wobec czego przewodniczący Izby musiał przerwać posiedzenie. AR.

Pruska „sprawiedliwość”

Hitlerowcy, którzy urządzili napad na wycieczkę czeską — uwolnieni od winy i kary.

Królewiec, 11. 5. (PAT) Sąd okręgowy w Olsztynie uwzględnił apelację studenta hitlerowskiego Schultza, skazanego przez sąd w Szczytnie za nocny napad na wycieczkę studentów czeskich, która w 1930 r. zwiędzała Szczytno.

Hitlerowcy przysłali pod wodzą Schultza bojówkę do domu, gdzie nocowała wycieczka i zażądali od właściciela hotelu okazania meldunku gości, a skoro właściciel hotelu odmówił temu żądaniu, samowolnie przeprowadzili rewizję hotelu, wyciągając paszporty i pakunki. Studentami byli seminarzyści polsko-ewangelicki z Cieszyńskiego. Wśród gości, zbudzonych ze snu powstała panika. Przywołana policja położyła kres terrorowi bojówki hitlerowskiej.

W lutym rb. sąd w Szczytnie skazał po półtorarocznych dochodzeniach jednego tylko z uczestników nocnego napadu, mianowicie Schultza na karę pieniężną w wysokości 250 marek, innych uniewinnił. Obecnie sąd okręgowy unieważnił wyrok sąd pierwszej instancji i uwolnił Schultza od winy i kary.

Charakterystyczne było stanowisko prokuratora w sprawie odwoławczej,

który stanął otwarcie po stronie skazanego i zgłosił wniosek o uwolnienie go.

Uwolnienie hitlerowca Schultza przez sąd w Olsztynie jest nowym dowodem, w jaki sposób traktuje się przewinienia sprawców napadu, gdy napadniętymi są Polacy.

Gdańsk znów procesuje się w Genewie

Krok za krokiem ustępujemy dla miłej zgody.

Genewa, 10. 5. (PAT) Rada Ligi Narodów rozpatrywała dziś kilka spraw gdańskich. Pierwszą sprawą była kwestja władzy zwierzchniej w sensie ustaw gdańskich dla transportów kolejowych. W sprawie tej wysoki komisarz zdecydował dnia 12 stycznia br. że polska administracja kolejowa nie jest obowiązana używać aprobaty senatu gdańskiego. Gdańsk odwołał się do Rady Ligi Narodów. Sprawozdawca, reprezentant Wielkiej Brytanji Eden zaproponował w swoim raporcie potwierdzenie decyzji wysokiego komisarza. Minister Zaleski przyjął porzucenie sprawozdawcy, natomiast reprezentant Gdańska Ziehm oświadczył ku zdziwieniu Rady, że nie może wyrazić zgody na tę propozycję.

Rada, przechodząc do porządku dziennego nad sprzeciwem Ziehma, przyjęła raport przy powstrzymaniu się od głosu delegata Niemiec. Następnie Rada przyjęła dwie inne sprawy kolejowe, w których bądź Gdańsk, bądź Polska odwoływały się od decyzji wysokiego komisarza do Rady Ligi. Jedną z nich była sprawa, dotycząca rady kolei na terytorjum Gdańska, drugą personel o obywatelstwie gdańskim w służbie polskiej administracji kolejowej. W obu tych sprawach Rada bez dyskusji przyjęła propozycję sprawozdawcy, potwierdzając decyzję wysokiego komisarza.

Po załatwieniu gdańskich epraw kolejowych Rada zajęła się sprawą używania portu gdańskiego przez Polskę. Sprawozdawca przedłożył Radzie raport i rezolucję, oparte na opinji komitetu prawników z dnia 8 kwietnia br. Rezolucja stwierdza, że wyzyskanie portu gdańskiego jest dla Polski obowiązkiem bezpośrednim. Obowiązek ten obejmuje zarówno ruch osobowy, jak i towarowy oraz nie wyklucza ruchu tranzytowego. Dalej rezolucja stwierdza, że wbrew temu, czego domagał się Gdańsk, Polska niema obowiązku wydawania zarządzeń, któreby kierowały cały ruch polski przez Gdańsk, ani też zarządzeń, któreby zmniejszały ryzyko obrotów portowych na porcie polskie.

Dalej rezolucja Rady odsyła całą sprawę z powrotem do wysokiego komisarza, wzywając go, by zaprosił strony do przedstawienia uwag, umożliwiających decyzję, że Polska istotnie nie wykorzystuje w pełni portu gdańskiego. Przemawiając, p. min. Zaleski oświadczył, że Polska, jak to zaznaczył kilkakrotnie, potrzebuje portu gdańskiego i będzie go zawsze używać i że jego rozwój leży w interesie zarówno państwa polskiego, jak i W. M. Gdańska. Po deklaracji Ziehma raport został przyjęty.

Ostatnią sprawą gdańską była sprawa „Action directe” (akcji bezpośredniej). Sprawę tę wniósł wysoki komisarz dnia 1 maja br., przesyłając notę senatu Gdańska, domagającą się stwierdzenia rzekomego nowego „Action directe” ze strony Polski w sprawach celnych.

Potwierdzenie decyzji komisarza Graviniego są nowymi zwycięstwami Gdańska, który ciągle postępuje naprzód w swych uroczeniach.

W związku z konferencją zamkową.

Sieć plotek. — Gdzie już nie widziano p. Bartla. — Sanatorzy nadrabiają miną. — P. Bartłowi spieszno było do Lwowa. — Rozkaz Panie Prezydencie! — Czy istotnie pogrzebana misja?

Warszawa, 11. 5. (Tel. wł.) Przyjazd prof. Bartla do Warszawy spowodował chwilowe ożywienie świata politycznego. Przedewszystkiem stał się on podkładem mnóstwa nieuzasadnionych naogół plotek. Naprzykład w miniony wtorek mówiono w klubie sprawozdawców sejmowych, że prof. Bartel przyjął został przez marsz. Piłsudskiego w gmachu Głównego Inspektoratu Armji. Mówiono nawet, że prof. Bartel przygotowywał przez szereg konferencji podjęcie misji utworzenia nowego rządu i przeprowadził tak zwane rozmowy informacyjne.

Sanatorzy znowu twierdzili, że wprawdzie prof. Bartel miał stanąć na czele gabinetu, jednak koncepcja ta upadła, ze względu na wynik wyborów we Francji. Nie odpowiadałoby bowiem mocarstwowemu stanowisku Polski przystosowywanie oblicza politycznego naszego rządu do no-

wej konjunktury politycznej we Francji.

Tymczasem nadeszła wieczorem wiadomość telefonicznie ze Lwowa, iż prof. Bartel już od samego rana bawi we Lwowie i wygłosił swój wykład na politechnice, oraz rozmawiał z tamiejszymi studentami. Okazuje się, że prof. Bartel po poniedziałkowej konferencji byłych premierów natychmiast udał się do Zamku samochodem na dworzec, ale nie na dworzec główny, lecz na dworzec gdański i stąd pojechał do Lwowa, przybывая tam jeszcze w poniedziałek wieczorem.

We Lwowie udało się jednemu dziennikarzowi uzyskać krótką rozmowę z prof. Bartlem. P. Bartel nie chciał mówić na temat obrad poniedziałkowych. Co się tedy powoła, jaki skłonił p. Bartla do wyjazdu do Warszawy, to oświadczył on: „zaproszenie pana Prezydenta Rzeczypospolitej, — nie jestem rewolucjonista, więc sko-

rzystałem ze zaproszenia i do Warszawy pojechałem”.

Prof. Bartel wydaje się być bardzo przygnębionym i zniechęconym. Widocznie jego planu i warunków nie przyjęto. Oświadczył on dziennikarzowi, iż praca jego w najbliższym czasie polegać będzie na przeprowadzeniu egzaminów na politechnice.

Prasa warszawska dzisiaj jest zdania, że misja prof. Bartla spaliła na panewce.

„Kurier Polski”, organ Lewjatana, zaznacza, że z powodu plotek krążących dotkła ostatniej narady premierów, wywołując się dążyć jako główne tematy dyskusji: aktualne zagadnienia równowagi budżetu i wyciągnięcie właściwych konsekwencji z nowej sytuacji politycznej we Francji oraz ostrożna, nie licząca się z demagogicznymi podszeptami polityka gospodarza.

List z Paryża.

Ten, który zabił Prezydenta Francji.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego“ w Paryżu).

Paryż, 9 maja.

Sledztwo, prowadzone bardzo energicznie, ustaliło dane, dotyczące się osoby zabójcy Prezydenta Doumera.

Paweł Gorguloff, urodzony na Kaukazie, lat 33, był współpracownikiem rosyjskiego dziennika monarchistycznego, wychodzącego w Paryżu „Wozrozdżenie“ (Odrodzenie).

Kilka miesięcy temu, dziennik ten ogłosił artykuł, zredagowany w formie manifestu, w którym wzywano patriotów rosyjskich, nie chcących się poddać kierownictwu przywódców partyjnych — ażeby stawili się gremjalnie w sali Ropp'a, w celu wysłuchania przemowy przyszłego dyktatora Rosji. „Dyktatorem“ tym okazał się Paweł Gorguloff.

W tym samym czasie pojawiły się w Paryżu wydane w języku rosyjskim, dwie powieści „Tajemnice życia Scytów“ i „Daleki Kraj“. Książki te wydano pod pseudonimem: „Paweł Bred (znaczy „Majaczenie“). Treść książek wybitnie niezdrowa, była całkowitem usprawiedliwieniem pseudonimu... **Pawła Gorguloffa, przyszłego dyktatora Rosji.** W grudniu zeszłego roku zjawiał się w rosyjskiej drukarni na lewym brzegu Sekwany mężczyzna, w wieku około czterdziestki, który oddał do druku rękopis, tym razem polityczny. Był to program ustroju partii nacjonalistycznej, włościańskiej, faszystowskiej. Założycielem jej był znowu Gorguloff. Program partii nosił trzy podpisy: Jakowleffa, Krinhina i ...Pawła Gorguloffa.

Główne myśli programu przypominają mocno oświadczenia Hitlera, Strassera i innych ekstremistów niemieckich. Zwłaszcza początek jest charakterystyczny: „Pamiętajcie! Wojna i tylko wojna, może Was wybawić. Wojna może zwałić wszystkie rządy, nie wylączając bolszewickiego. Jeżeli nie będzie wojny — to bolszewicy zniszczą i zrzucają Europę, a to równa się masakra wszystkich emigrantów rosyjskich. Wojna jest jedynym zbawieniem dla Rosjan, rozprószonych po świecie. Wojna — to koniec władzy Sowietów. Niech żyje wojna!“

W dalszym ciągu pisał Gorguloff:

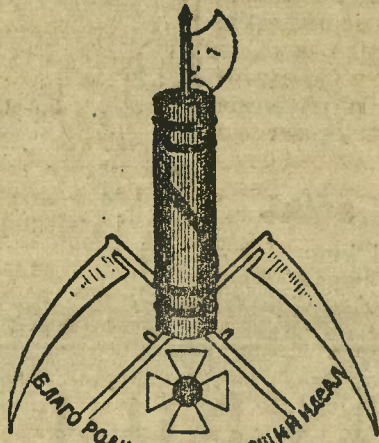
„Nie należy iść za Kiereńskim, Maslofem, Bessedowskim i innymi historycznymi socjalistami, którzy obawiają się wojny i rewolucji więcej, aniżeli Czechi. Należy stworzyć organizację polityczną, któraby posładała własną armję.“

Ta organizacja — to właśnie partja Gorguloffa.

Następnie zwraca się Gorguloff do żołnierzy czerwonej armji.

„Jeżeli wybuchnie wojna z Polską i Rumunją, to przechodźcie gromadnie do nieprzyjaciela“. Dalej następują szczegóły organizacji partji. Żydom w razie udania się rewolucji — obiecuje „dyktator“ niepodległe państwo w Palestynie. Ale w Rosji, Żydzi nie będą mieli

LA COUVERTURE DU LIVRE DE PAUL GORGULOFF

Национальная Крестьянская Россия
ПРОГРАММА

«Наша сила — земля!
«Наша воля — закон!»

Прочти сами дай прочитать другому!

ПАРИЖ
1931

Le bien de la Patrie est le suprême idéal
Le parti national paysan
Programme
Notre force : la terre
Notre volonté fera la loi
Lis et fais lire

OKŁADKA KSIĄŻKI PAWŁA GORGULOWA.

Dobro Ojczyzny najwyższym ideałem. Partja włościańsko-narodowa. Program: Nasza siła: ziemia. Nasza wola tworzy prawo. — Przeczytaj i daj innym do przeczytania.

Morderca prezydenta Francji
jako oblubieniec.

Któżby przypuszczał, że ten „pan młody“ stanie się niebawem potwornym mordercą jednego z najszlachetniejszych ludzi? A to jest Gorguloff ze swoją żoną, także Rosjanka. W dzień ślubu dali się fotografować. Od dziś dnia fotografie Gorgulowa będą mniej wesoło wyglądały!

prawa wykonywania żadnych funkcji, nawet w administracji Poczt i Telegrafów.

Przeprowadzi się daleko idące upaństwowienie środków produkcji, zniesienie banków, ograniczenie kapitału prywatnego, upaństwowienie teatrów i kinematografów.

Na zakończenie przytacza Gorguloff szczegóły organizacji armji rosyjskiej.

Dzienniki paryskie zaznaczają, iż projekty Gorguloffa są mieszaniną teoryj Hitlerowskich, faszystowskich — i bolszewickich. Od broszur propagandowych faszystowskich roi się w Europie. Taksamo Hitlerowcy rozwinęli ogromną działalność propagandową. Więc źródła tych programów Gorguloffa — są znane. Wśród emigracji rosyjskiej, poza demokratyczną grupą Miljukowa — kwitnie kult Mussoliniego i Hitlera. Działał tu więc wpływ środowiska.

Pozostaje jednak otwarta kwestja, czy straszny czyn Gorguloffa jest wynikiem tylko manjactwa politycznego — czy też działała tu inna ręka, której zadaniem było wywołanie konfliktów międzynarodowych. Są poważne poszlaki, że to ostatnie przypuszczenie okaże się — prawdziwym.

Tad. Kielpiński.

Mieczysław Jarosławski.

(56)

Miss i Murzyn

POWIEŚĆ EGZOTYCZNA.

(Ciąg dalszy.)

— Wszak pytałeś mnie, przyjacielu, kiedy się to wszystko stanie. Właściwie... jak myślisz?

— Dobrze, więc postaraj się, żeby to nastąpiło jaknajprędzej — rzeczowo już dorzucił lord d'Abernoon, wiedząc dobrze, że Chińczyk nie omieszka wyzyskać tej sytuacji.

— O wszystko najlepiej starają się pieniądze — pochylili głowę Tsiń-Lu-Kiang i podniósł ją natychmiast, aby badawczym wzrokiem należycie ocenić wyraz twarzy swego partnera.

— Heż? — sucho spytał lord, nadając twarzy swej wyraz zdumienia.

— Narazie dwa tysiące funtów.

— Masz tysiąc rzucił lord stanowczo, jakby w ten sposób chciał powiedzieć, że Chińczyk więcej ponadto nic nie dostanie.

— Dwa. Ani pensa nie mogę ustąpić.

— Półtora! — tymże to nam zdecydował lord d'Abernoon, pospiesznie sięgając po portfel, aby Tsiń-Lu-Kiang nie dążył rozmyślić się.

Ale Chińczyk nie ustąpił.

Lord z godnością wypłacił ma żadaną sumę.

Po dokonaniu transakcji uważał się za stronę wydającą już tylko rozkazy. Tsiń-Lu-Kiang storczył się pokornie, czując w bocznej kieszeni chałata poważną paczkę banknotów.

— A teraz pamiętaj. Nie nazywam się już ani lord d'Abernoon, ani graf Abernein, ale narazie wprost Schmidt. Rozumiesz — przedsiębiorca Schmidt, który przyjechał tu z propozycją założenia fabryki drożdży. Niemcy, jak wiadomo, dobrze umiemy fabrykować drożdże.

— Tak, tak — potwierdził Chińczyk — wy jesteście bardzo uzdolnieni do fabrykowania fermentów w obcych państwach. Mam świeżo w pamięci waszą pomoc okazaną nam...

— Co masz w pamięci? — opryskliwie i z urażoną wyższością rzucił nowo mianowany przedsiębiorca Schmidt.

— Śmierć dwóch synów, żony i ojca. Po zatem nie mogę zapomnieć starej kosztownej biblioteki mego dziadka i złożonych dla mnie przez mego ojca 10.000 dolarów. Ale cóż, pocieszam się, że nietylko my jedni, poszkodowani w wojnie europejskiej też czynią wam podobne zarzuty... Czy to prawda, przyjacielu?

Schmidt spojrział na Chińczyka z wysoka, spotkawszy jednak jego obłeśne a nieustępliwie spojrzenie, machnął tylko ręką, aby go rozdrażnić i dodać protekcyjnie.

— Jeżeli nawet połowa tego wszystkiego jest prawdą, to jednak prawdziwi przyjaciele zawsze się poznają. My obrabiamy Europę, wy — Azję.

X.

Walka o wolność.

Sir Raif Alcock w rozpiętej nawpół koszuli z zakasaniem rękawami stał pogrążony w głębokiej zadumie przy zmontowanej już nowej maszynie lotniczej swego pomysłu „Raif 17“.

Był to niewielki aeroplan o dużej rozpiętości skrzydeł cofniętych wstecz i wzdłuż krótkiego, stożkowanego prawie zbudowanego kadłuba.

Podwozie aeroplanu w niczem prawie nie przypominało maszyn, które dotychczas zostały zbudowane. Były tam wprawdzie dwa niewielkie kółka, na których jakoby trzymał się cały aeroplan; na kółkach tych jednak nie opierała się w zwykły sposób rama nośna kadłuba, a raczej wchodziła pomiędzy nie, mając z obu stron swoich systemy mogących rozginać się harmonijkowo i zamykać w tenże sposób ramion za pośrednictwem umieszczonych pomiędzy niemi spiralnych sprężyn.

Spód kadłuba nowego modelu posiadał również jakąś nieznaną dotąd maszynę, która zamknięta w niewielkim obracającym się cylindrze, a umieszczona pomiędzy kółkami, świadczyła o zastosowaniu w tym modelu nieznanego dotąd pomysłu.

Charakter skrzydeł, lotek oraz propeller pozornie w niczem się nie różniły od wzorów w tej dziedzinie już ustalonych, jakkolwiek i tu oko znawcy mogło zauważyć jakieś zastanawiające załamania kadłuba i normalnie jakoby niepotrzebne spoidła.

Całość zbudowana z duraluminjum za wyjątkiem silnika, koniecznych części ramy nośnej, podwozia i skrzydeł zrobionych z dykty i płótna brezentowego, sprawiała raczej wrażenie jakiegoś chrząszczanosorożca, niż ważki czteroplamistej, do której to przecież upodobniały się wszystkie aeroplany najnowsze typu.

Przyczyną pogrążenia sir Ralfa w zadumie nie były, jak to można było zaraz zauważyć, sprawy abstrakcyjne, lub osobiste, a leżące po za sferą otaczającej go rzeczywistości. Przeciwnie, cała niema uwaga jego skoncentrowana była na aeroplanie, a stojący obok pomocnik-monter, czając się sprytnym wzrokiem, starał się odgadnąć o czem szef jego w tej chwili myśli.

— Przepraszam, sir, czy pan zastanawia się nad tem, jak będzie działać nasz nowy motor? — zagadnął Kurt Vogel zmieniacz głosem o tak naiwnej modulacji, że można było pytanie to jednakowo dobrze poczytać za pełną ironji złośliwość, jak i za zainteresowanie się dziecka konstrukcją silnika spalinowego.

Sir Alcock, jakby przebudzony naraz tem wkradającym się miękko w jego świadomość pytaniem, odwrócił głowę, a w chwilę potem uśmiechnął się pobłażliwie.

— Nie, mister Vogel. Istnieją dwie sprawy, nad którymi nie przestają myśleć od kilku miesięcy trwającego tutaj mego zamknięcia w pańskim miłym towarzystwie. Pierwsza sprowadza się do pytania: czy aparat ten da mi wolność?

— Ależ oczywiście, sir... — pospieszyl z zapewnieniem Kurt Vogel, a w głosie jego i tym razem brzmiała po za zewnętrzną solidarnością nuta figlarnego śmiechu. — Wszak to ma pan obiecać przez lorda d'Abernoon, który zaręczył, że zaraz po wykończeniu modelu „Raif 17“ będzie pan zwolniony.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

O chrześcijańskie zasady życia państwowego.

List pasterski ks. Prymasa Polski Hlonda.

(Ciąg dalszy.)

Rządy silne a sprawiedliwe. Katolicy a etyka państwa.

Władze państwowe mają obowiązek żądać poszanowania dla sprawiedliwych praw i popierać to żądanie przewidzianymi w ustawodawstwie środkami przymusowymi. Tak zwane silne rządy są uzasadnione i dobre, o ile są sprawiedliwe. Każdy rząd bowiem powinien być sprawiedliwy i pierwszy powinien szanować słuszne prawa, nawet celować w ich przestrzeganiu. Jakaż powaga i jaka moc urasta władzy państwowej, gdy jest niezawodząca ostoją ładu i gdy etykę swą opiera na wiecznych podstawach moralnych, założonych pod szczęście ludzkości przez samego Stwórcę. W takim państwie sprawdzają się słowa psalmisty: „Sprawiedliwość i pokój ucałowały się“¹⁾.

Podatki.

Inną powinność obywatelską wyraził Boski Zbawiciel znany nakazem: „Odczajcież tedy co jest cesarskiego cesarzowi“²⁾, a odpowiedział temi słowy na zapytanie, czy pobity naród żydowski miał płacić podatek cesarzom rzymskim. Obowiązek uiszczania słusznych podatków wynika zresztą już z prawa przyrodzonego, bo państwo, służąc obywatelom i ich wspólnemu dobru, ma z natury rzeczy prawo do tych świadczeń z ich strony, które są potrzebne dla jego życia i należytego spełnienia zadań. Katolik będzie i pod tym względem przykładem ducha obywatelskiego, a nawet wzorem poświęcenia się dla celów państwowych, zwłaszcza w chwilach, gdy bezpieczeństwo ojczyzny i szczególne jej potrzeby będą wymagały niezwykłych danin i ofiar.

Udział katolików w życiu państwowym.

2) Kościół nie uprawia polityki, bo nie jest to jego zadaniem. Ale Kościół nie zakazuje katolikom udziału w polityce, owszem zachęca ich i wzywa do czynnego udziału w życiu państwowym. Wszak nie jest do pomyslenia, aby zwłaszcza w krajach katolickich życie publiczne miało się stać wyłączną lub niemal wyłączną dziedziną kół liberalnych i wolnomyślnych i aby ta mniejszość miała stale rządzić katolikami w duchu im obcym i przeciwnym ich najgłębszym przekonaniom. Powinni więc katolicy nie tylko iść do urny, aby do ciał ustawodawczych wybierać ludzi uczciwych i o duchu katolickim, lecz powinni wchodzić do rządów, do sejmów i senatów, do administracji politycznej i samorządowej. Nie będą oni tam urzędowymi przedstawicielami Kościoła, lecz obywatelami i politykami o zasadach katolickich. Stanowczo powinni atoli katolik odmówić udziału w życiu politycznym i ustąpić ze stanowiska publicznego, gdyby jego współpraca równała się przyzwoleniu na czynny wyraznie nieetyczny.

Powinien zatem katolik wstępować w życie publiczne świadom swej katolickiej za nie odpowiedzialności, czyli z dojrzałym sądem o wielkich zagadnieniach państwowych a zarazem z katolickim poglądem na ich stronę moralną. Ma być obeznany z nowoczesną myślą polityczną i z odbywającymi się w świecie przemianami i czerpać z nich to, co świeże, żywotne, twórcze. Powinien dbać o to, by w kraju o tak swoich tradycjach, warunkach i możliwościach rozwoju, jak Polska, myśl polityczna nie była uwięziona w naturalizmie i nie karłowaciała w bezpłodnych hasłach rewolucyjnych i fałszywych ideach. Powinien katolik brać udział w polityce z pragnieniem prawdziwego postępu i rozwoju państwa oraz z poczuciem bezwzględnej wyższości idei katolickiej nad innymi.

Pod względem moralnym polityk katolicki powinien na wszystkich szczeblach i we wszystkich dziedzinach życia państwowego urzeczywistniać ideały etyki chrześcijańskiej. Katolicki obywatel, robotnik, urzędnik, oficer, żołnierz, poseł, senator, członek rządu, nie może mieć dwu sumień, katolickiego dla życia prywatnego, a niekatolickiego dla spraw publicznych. Prawo Chrystusowe obowiązuje we wszystkich dziedzinach. Jeżeli polityka psuje charakter i paczy sumienia, znak to, że nie jest uczciwa. Katolicy w życiu publicznym powinni stać niewzruszenie przy zasadach prawa Bożego i przyświecać przykładami wzniosłych cnót obywatelskich, a mianowicie, głęboką sumiennością, uczciwością niezawodową, nieugiętą mocą ducha pracowitością nieznużoną, wzniosłym i czystym patriotyzmem i ofiarną służbą narodową.

Obowiązek zwalczania zdziczenia politycznego.

Idealem obywateli katolików i działaczy politycznych powinno być dalekie uzdrowienie życia politycznego z przywar, które je doprowadziły do oplakanego zdziczenia. Klęską dzisiejszego życia publicznego jest nienawiść, która dzieli obywateli państwa nie nieprzejednane obozy, postępuje z przeciwnikami politycznymi jak z ludźmi złej woli, ponieważ ich bez względu na godność człowieka i narodową, zniesławia i ubija moralnie. Zamiast prawdy, panoszy się kłamstwo, demagogia, oszczerstwo, nieszczerzy i niski sposób prowadzenia dyskusji i polemiki. Żądzą władzy i prywatą prowadzą bezwzględną walkę o rządy i stanowiska, a pozorują je troską o państwo, które zwykle odłamy polityczne utożsamiają z sobą. Chorobliwe podniecenie i namiętność polityczna zastaniają spokojny sąd o ludziach i sprawach, mieszają politykę do wszy-

Jedyna lotniczka chińska.

Nazywa się Lea Hing i liczy lat 24. Egzamin na pilotkę złożyła w Ameryce. Jest to jedyna pilotka, jaką Chiny mogą się poszczycić.

stkiego, wszystko osadzają ze stanowiska partyjnego, wyolbrzymiają znaczenie wypadków publicznych, wnoszą niepokój w całe życie. Te szkodliwe przejawy powinny ustąpić pod działaniem etyki chrześcijańskiej, która niestety dziedziny życia publicznego jeszcze na-leżycie nie przeniknęła.

(Dokończenie nastąpi).

Okręt potępieńców „Chaco“ przybił do wybrzeża polskiego.

Gdynia, 10. 5. (PAT.) O godz. 9,40 przybił do wybrzeża polskiego statek „Chaco“, który ma na pokładzie 15 skazańców, w tem 10 pochodzących z Polski, którzy obecnie poddani są oględzinom lekarskim oraz badaniom pod względem

przynależności państwowej, ponieważ nie posiadają dokumentów. Są to przeważnie przestępcy, skazani za wykroczenia administracyjne i obyczajowe. (Napewno żydzi i handlarze żywym towarem. — uw. red.) Na pokładzie po-

zostaje 5 osób, z nich 4 statek wysadzi w Kłajpedzie, a jedną w Anglii.

Tego rodzaju wyzbywanie się niepożądanych elementów, praktykowane jest w Argentynie stale.

Na statku „Chaco“ panuje porządek wzorowy. Zaraz po przybyciu do nadbrzeża dowództwo statku ustawiło przy wyjściu wartę z karabinami, poczem nastąpiły przepisowe wizyty między dowództwem statku, a dowództwem floty polskiej marynarki wojennej.

Statek „Chaco“, jak się okazało, wybudowany był w stoczni gdańskiej.

Wiadomość o przybyciu statku do portu ściągnęła tłumy ciekawych, lecz policja nie dopuszcza ich na nadbrzeże. Poza tem przybyli liczni korespondenci pism miejscowych i zagranicznych.

Orkan na Korei.

Straszliwy orkan nawiedził miejscowość Mokpo na południowym wybrzeżu Korei, pochłaniając liczne ofiary śmiertelne. Zginęło 60 kobiet, które w tej okolicy zajmują się rybołówstwem. Zachodził poza to obawa, że zatonał cały szereg kutrów rybackich wraz z załogą.

Zwierzę przeczuło nieszczęście.

Niezwykły dowód instynktu zwierzęcego złożył w tych dniach jeden z koni, służących do przewożenia wózków z węglem w kopalni węgla Hendon Hold, w West Pelton, w hrabstwie Durham (Anglja).

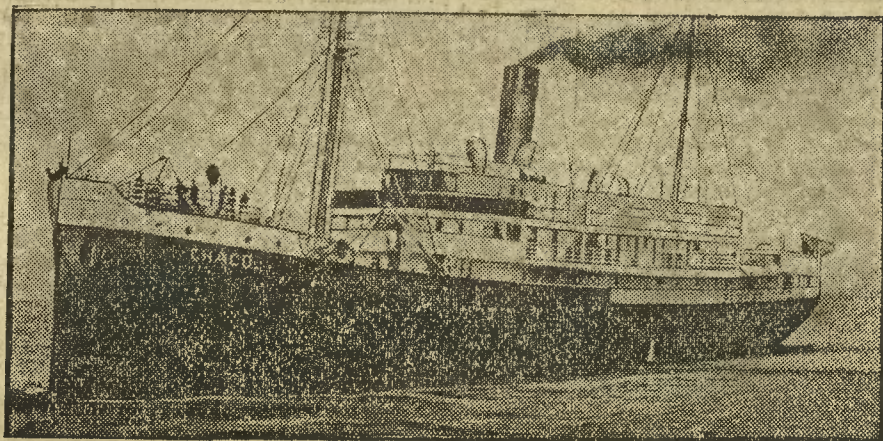
Koń ten, którego górnicy przewalali „Oskarem“, stał w jednym z szybów tej kopalni, zaprzężony do swego wózka, czekając cierpliwie, aby górnicy wózek nalaadowali. Nagle jednak drgnął stanął dęba i

zaczął uciekać galopem,

ciągnąc za sobą wózek jeszcze nie nalaadowany.

Tak przebiegł prawie już kilometr, gdy w szybie rozległ się loskot gwałtowny i zawałiło się sklepienie szybu tam właśnie, gdzie przedtem stał koń z wózkiem, zasypując trzech górników, którzy nie zrozumiałwszy ostrzeżenia, dane im przez konia, kleli go, zamiast razem z nim uciekać. Wszystkich trzech odkopano już bez życia.

Jeden ze starych górników, obecny przy tej katastrofie, oświadczył, że już raz, gdy był młodym chłopcem, uratował sobie życie przez to, że pobiegł za koniem, który w ten sposób, bez przy-czynny widocznej, zaczął uciekać galopem.

Wśród 9 deportowanych aż 6 żydów!

Gdynia, 11. 5. (PAT) Statek „Chaco“ odplynął dziś o godz. 8 rano do Kłajpedy z czterema obywatelami litewskimi, a stamtąd z ostatnim narodowości angielskiej do Anglii.

Dziwięciu deportowanymi, wysadzonymi w Gdyni zaopiekowała się policja, 10-go natomiast zakwestjonowały władze polskie i na ląd go nie przyjęły.

Wśród 9 wysadzonych w Gdyni, 6

jest żydów, 1 Ukrainiec, 1 Białorusin i 2 Polaków. Wszyscy wyglądają dobrze i zdrowo. Są to rzemieślnicy, którzy po ostatnich zamieszkach rewolucyjnych znaleźli się na „czarnej liście“ władz argentyńskich i za przynależenie do związków zawodowych, które brały czynny udział w wystąpieniach przeciw rządowych zostali wysłani.

Dyplomata japoński zamordował żonę-szpiega.

Małżonka dyplomaty była Rosjanką, jej panieńskie nazwisko brzmiało Olga Knorre. Poznali się przed kilkoma laty w Teheranie na balu dyplomatycznym. Olga Knorre była znakomitą tancerką. Bawiąc w Persji, uchodziła za emigrantkę, córkę generała rosyjskiego. Znajomość zakończyła się małżeństwem i nie nie zwiastowało mogącej nastąpić tragedji.

Murata, który władał biegle językiem rosyjskim, zupełnie przypadkowo wpadł na trop korespondencji, jaką otrzymywała jego żona. Okazało się, że były to instrukcje moskiewskiej centrali G. P. U. Mając w rękę niezbite dowody, iż żona jego jest szpiegiem, działającym na szkodę Japonji, dyplomata zdecydował się na popelnienie zbrodstwa. Sfery emigracji rosyjskiej od dość

dawna podejrzewały Olę Knorre o uprawianie szpiegostwa na rzecz Sowie-tów. Nikt jednak nie miał odwagi wystąpić przeciw niej z zarzutami.

Przerażająca tragedia rozegrała się w stolicy Japonji.

Radca ministerstwa spraw zagranicznych w Tokio, Murata, udusił swą żonę przy pomocy sznura jedwabnego. Po dokonaniu zbrodni udał się do prezjenta policji i wręczył mu sznur, jako dowód rzeczowy. Zabójstwo wywołało w Tokio wstrząsające wrażenie, bowiem radca Murata cieszył się wielką popularnością w świecie dyplomatycznym. Jak wynika ze śledztwa, motyw zbrodni były wyjątkowe. Murata udusił swą żonę po znalezieniu w jej biurku kompromitujących listów, pisanych w języku rosyjskim.

¹⁾ Ps. 84,11.

²⁾ Mat. 22,21.

Sprawcy kradzieży

z będących w ruchu pociągów przed sądem.

W roku 1931 jakaś ukrywająca się zrażenie szajka złodziei, dokonywała stale kradzieży towarów, na będących w ruchu pociągach i to na odcinku Bydgoszcz—Inowrocław—Nakło.

Złodzieje najwięcej kradli masło, które w beczkach wyrzucali z wagonów na drodze przy torze, a następnie wyskakowali z pociągów, zabierając łup.

Długi czas sztuczka udawała się sprawcom, aż pewnego dnia wpadli. Mianowicie, wysłędzono, że jakiś osobnik przywozi wozem na każdy targ do Bydgoszczy masło zapakowane funtami, jak to czynią mleczarnie i sprzedaje taniej, niż inni. Kupującym handlarzom mówił, że jest to masło z mleczarni w Ossowej Górze.

Stwierdzono, że sprzedawcą masła jest niejaki Kalarus Józef z Ossowej Góry, 24-letni młodzieniec, w którego też mieszkaniu przeprowadzono rewizję, a dalsze dochodzenia wykazały, że sprawcami kradzieży masła na pociągach byli Antoni Zych, były biuralista i wymieniony Józef Kalarus, rolnik.

Obydwojczy zasiedli na ławie oskarżonych przed sądem okręgowym, a rozprawa wykazała, że głównym motorem w całej tej sprawie był Zych, Kalarus zaś jego uczniem.

Oskarżeni ze skrupa przyznali się do winy, tłumacząc, że robili to z biedy. Sad po przeprowadzonej rozprawie, skazał Zycha (już karanego) na dwa i pół roku ciężkiego więzienia, Kalarusa zaś na jeden rok więzienia.

W ubiegłą sobotę, w godzinach popołudniowych, znowu zdarzył się na ulicy Wały Jagiellońskie nieszczęśliwy wypadek najechania samochodem. Mianowicie, samochód kierowany przez szofera Władysława Bułę, zamieszkałego w Żninie, najechał z tyłu na jadącego na rowerze strażaka, 33-letniego Józefa Welnicę, zamieszkałego przy ulicy Toruńskiej 74. Najechanie było

fatalne, albowiem p. Welnica odniósł ciężkie okaleczenie ramienia i głowy, tak, że zaszła potrzeba odwiezienia go karetką pogotowia ratunkowego do szpitala miejskiego.

Baczność, koncesjonariusze!

Czy obowiązek opłacania t. w. „udziałów” na rzecz osób uprzywilejowanych przez koncesjonowanych sprzedawców wyrobów monopolów państwowych jest legalny i co orzekł w tej kwestji Najwyższy Trybunał Administracyjny w Warszawie

Swego czasu Ministerstwo Skarbu i podległe mu władze skarbowe przystąpiły do masowej redukcji w był. dzielnicy pruskiej koncesyj monopolowych (spirytusowych i tytoniowych), przyczem bardzo często uzależniały pozostawie-

nie tych koncesyj w rękach dotychczasowych właścicieli od wyrażenia przez nich na piśmie zgody na opłacanie z dochodów odnośnego przedsiębiorstwa t. zw. „udziałów” na rzecz osób uprzywilejowanych, jak np. inwalidów wojennych, osób odznaczonych za waleczny udział w walkach o niepodległość Polski itp.

W obawie utraty koncesyj, stanowiących dla niejednego jedyne źródło zarobków, koncesjonariusze we wszystkich prawie wypadkach czynili zadość dyktowanym przez władze skarbowe warunkom, aczkolwiek świadomi byli, że obowiązek taki opłacania t. zw. „udziałów” nie znajduje żadnej podstawy prawnej w obowiązującym ustawodawstwie.

Dlatego dawali się często słyszeć narzekania pod adresem władz skarbowych, które jednakże nic nie pomagały. Z uwagi na powyższy stan rzeczy czujemy się w obowiązku podać naszym czytelnikom najnowszy wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który zawiera w omawianej kwestji zasadniczy pogląd prawny.

J. B. ze Lwowa posiadał koncesję na wyszynk trunków wysokokowych.

Izba Skarbowa we Lwowie wydała mu koncesję cofniętą, a Ministerstwo Skarbu, nie uwzględniając rekursu J. B. orzeczenie Izby zatwierdziła.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu poleciło wydać J. B. (t. j. rekurentowi) nową koncesję na wyszynk napojów spirytusowych pod warunkiem, że J. B. zobowiąże się do opłacania na rzecz osób uprzywilejowanych udziału w kwocie 50 zł miesięcznie.

Stosownie do powyższego J. B. złożył protokółne oświadczenie, że powyższy warunek przyjmuje.

Decyzję Min. Skarbu J. B. zaczął jednak skarga do Najw. Trybunału Administracyjnego, podnosząc m. in. zarzut, że władza skarbowa bez żadnej podstawy prawnej nałożyła na niego obowiązek opłacania wspomnianego powyżej udziału i że wobec tego wyrażenie przezeń zgody na uiszczanie tej opłaty jest nieważne wzgl. bezskuteczne.

N. T. A. rozpatrując ten zarzut, wypowiedział zapatrywanie prawne (cyt. dosłownie — przyp. red.).

„Stanowisko skarżącego w zasadzie jest trafne, gdyż ustawa o monopolu spirytusowym nie zawiera żadnego postanowienia o dodatkowej jakiegokolwiek opłacie jako warunku wydatnia koncesji. Ponieważ jednak w danym wypadku skarżący złożył dnia 19 grudnia 1929 r. protokółne oświadczenie, że warunek opłacania miesięcznego udziału przyjmuje, zarzut powyższy Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał za niedopuszczalny...”

A więc, zdaniem N. T. A., zgoda koncesjonariusza na taki warunek — mimo, że chodzi tu o stosunek publiczno-prawny z tytułu udzielonej koncesji, — zastępuje ustawową podstawę prawną obowiązku opłacania t. zw. „udziałów”. (Wyrok N. T. A. z dnia 18 lutego 1932 r. L. Rej. 1436/30).

4-letnia dziewczynka pod kołami woza.

Na ulicy Hetmańskiej, około godziny 7,30 wieczorem, bawiła się gromadka dzieci, a wśród nich 4-letnia Irena Wolszleger, zamieszkała u rodziców przy ulicy Hetmańskiej 20.

W chwili, gdy nadjeżdżał wóz rzeźnicki, dziewczynka wysunęła się na środek jezdni, goniąc za kółkiem, którem się bawiła i to tak nieszczęśliwie, że najechana została przez wóz.

Skutkiem tego najechania, dziewczynka odniosła ciężkie okaleczenia i potłuczenia całego ciała. Biedni rodzice zabrali dziecko do domu, wzywając natychmiast pomocy lekarskiej. Stan dziecka jest poważny.

— Omdlał z wycieńczenia. Na ulicy Kościeleckiej znaleziono leżącego bezprzytomnie na bruku jakiegoś wynędzniałego człowieka, pokrytego lachmanami, rojącami się od robactwa. Zawezwana karetka pogotowia ratunkowego, odwiezła nędzarza do szpitala izolacyjnego przy szosie Szułbińskiej, gdzie zajęto się przyprawdzeniem go do przytomności i porządku. Okazało się, że był to 23-letni Bolesław Bielicki, człowiek bezdomny i nie wiadomo skąd pochodzący, gdyż dotychczas prócz nazwiska, nie zdołano wydobyc z niego innych zeznań. Omdlał on z głodu i wycieńczenia; po nakarmieniu go w szpitalu, przyszedł do siebie.

— Kradzież z włamaniem. Dnia 7 brn., do mieszkania p. Anny Umińskiej, przy ulicy Dworcowej 2, podczas jej nieobecności w domu, włamał się złodziej i skradł większą ilość garderoby na poważną sumę. Jak w dochodzeniach stwierdzono tym złodziejem-włamywaczem była kobieta, którą też policja wkrótce ujęła. Czy jednak skradzione rzeczy zostały jej odebrane, nie wiadomo.

Samochód wpadł na rowerzystę.

Odniósł poważne okaleczenia ramienia i głowy.

W ubiegłą sobotę, w godzinach popołudniowych, znowu zdarzył się na ulicy Wały Jagiellońskie nieszczęśliwy wypadek najechania samochodem. Mianowicie, samochód kierowany przez szofera Władysława Bułę, zamieszkałego w Żninie, najechał z tyłu na jadącego na rowerze strażaka, 33-letniego Józefa Welnicę, zamieszkałego przy ulicy Toruńskiej 74. Najechanie było

fatalne, albowiem p. Welnica odniósł ciężkie okaleczenie ramienia i głowy, tak, że zaszła potrzeba odwiezienia go karetką pogotowia ratunkowego do szpitala miejskiego.

Po opatrzeniu na życzenie rannego, mimo poważnego stanu musiano go odwieźć do mieszkania, gdyż nie chciał pozostać w szpitalu.

Nieszczęśliwy wypadek z wycieńczenia.

W ubiegłą sobotę rano, szkuciarze, znajdujący się przy moście Kólowej Jadwigi, zauważyli, że jakaś kobieta przechodząca nad brzegiem rzeki Brdy, **wpadła nagle do wody.** Pośpieszyli więc natychmiast na łódce i wyratowali tonącą już prawie kobietę, wydobywając z wody na brzeg, potem powiadomili o wypadku policję i stację pogotowia ratunkowego. Przybyła karetka odwiezła kobietę do szpitala miejskiego, gdzie natychmiast zastosowano

środki ratownicze. Życiu jej niebezpieczeństwo nie zagraża.

Jak stwierdzono, była to 27-letnia Leokadia Kubińska, służąca bez zajęcia i bez stałego miejsca zamieszkania, rodzice której zamieszkują w Nakle, przy ulicy Hallera 96. Będąc bez żadnych środków do życia z głodu i wycieńczenia tak osłabła, że idąc ponad rzeką, doznała nagle zawrotu głowy i wpadła do wody.

Cwiczenia wojskowe podoficerów i szeregowych.

Na skutek zarządzenia M. S. Wojsk. zostaną w roku bieżącym powołane na ćwiczenia wojskowe następujące kategorie podoficerów i szeregowców rezerwy:

Wszyscy podoficerowie i szeregowi rezerwy, którzy w latach ubiegłych z jakiegokolwiek przyczyn ćwiczeń nie odbyli.

Z rocznika 1908: podoficerowie wojsk i łączności i ci sezreg. wojsk łączności, którzy otrzymają imienne karty powołania.

Z rocznika 1906: podoficerowie i szeregowi następujących rodzajów broni: piechoty, kawalerji, artylerji, aeronautyki, saperów, łączności, samochodów, broni pancernych, marynarki wojennej oraz następujących służb: zdrowia, taborów, intendentury.

Z rocznika 1904: podoficerowie, starsi szeregi i szeregowcy, którzy z wynikiem pomyślnym ukończyli szkołę podoficerską następujących rodzajów broni: piechoty, kawalerji, artylerji, aeronautyki, saperów, łączności, samochodów, broni pancernych, szt. uzbrojenia, szt. zdrowia, taborów.

Pozaatem zostaną powołani podoficerowie innych rodzajów broni i szeregi. rocznika 1904, którzy **otrzymają imienne karty**

powołania.

Z rocznika 1901: podoficerowie, starsi szeregowcy i szeregowcy z pomyślnie ukończoną szkołą podoficerską następujących rodzajów broni: piechoty, kawalerji, artylerji, saperów, samochodów, broni pancernych, służby zdrowia i taborów. Pozaatem zostaną powołani podoficerowie i szeregowcy rocznika 1901 z innych rodzajów broni i służby, którzy otrzymają imienne karty powołania.

Szczegółowe ohwieszczenia zostały rozlepięone w miejscach publicznych w mieście, na które zainteresowani rezerwiści winni zwrócić uwagę.

Podoficerowie i szeregowcy rezerwy, ubiegający się o **odroczenie ćwiczeń do roku następnego**, względnie o przesunięcie terminu powołania w roku bieżącym, winni wnieść umotywowane prośby do właściwych Komendantów Uzupelnień w terminie 4 tygodni przed datą powołania. — Do podania należy dołączyć zaświadczenie władzy administracyjnej I. instancji, że zachodzą okoliczności, powodujące konieczność odroczenia ćwiczeń, względnie przesunięcia terminu ich odbycia.

Ostrzeżenie.

Dotąd do naszej wiadomości, że jeden czy więcej aferzystów ofiarowują starającym się o kredyty swe usługi i obiecują za opłatą wykorzystanie swych rzekomych wpływów w Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Bydgoszczy.

Rada i Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Bydgoszczy wobec powyższego stwierdzają:

1. że żadni pośrednicy wpływu na decydujące czynniki Kasy nie posiadają,
2. że zabiegi owych wydrwigroszy ograniczają się wyłącznie do ofiarowania swych usług i pobierania bez poczynienia jakiegokolwiek starań prowizji, jeżeli wnioski o kredyty w prawidłowym toku sprawy zostały uwzględnione po stwierdzeniu przez organa Kasy, że starający się tak osobiscie jak i majątkowo na kredyt zasługują.

Przestrzegając przed takim łapichłostwem, Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bydgoszczy przypomina, że jest jej poważnym zadaniem przestrzeganie czystości i etyki w stosunkach finansowych. W imię tych zasad Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bydgoszczy zniewolona będzie odmawiać kredytów w wypadkach, w których ujawni się, że wnioskujący o kredyty korzystają z usług podobnych pośredników i wzywa wezyskich swych klientów, żeby odnosili się do Kasy w sprawach kredytów bezpośrednio, a nazwiska narzucających się im pośredników zechcieli podawać do wiadomości Kasy.

Rada i Zarząd

Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Bydgoszczy.

Bój o „Łuczniczkę” trwa.

Przeciwnicy rzeźby przy placu Teatralnym mają głos.

Z powodzi listów, które wpłynęły do naszej redakcji w sprawie „Łuczniczki”, dobywamy dziś kilka głosów Czytelników, stających przeciw pozostawieniu „niemoralnej” rzeźby koło Teatru Miejskiego. Wywołał je list p. Józefa Schmidta, którego obrona stała się kijem włożonym w mrowisko.

„Bałwochwalstwo sztuki”.

Starannie rozpatruje sprawę „Łuczniczki” p. Jan Fischer. Pod adresem p. Schmidta rzucasza pytanie:

„A może p. S. jest przesadnym bałwochwalcą sztuki? — Niech to osądzą osoby kompetentne. Czem jest to dzieło sztuki, jakie ma cel, czy działa umoralniająco, kto zastawił je nam w spuściznie i jaka powstałaby szkoda dla sztuki, młodzieży, Magistratu i społeczeństwa w razie usunięcia pomnika winni dowieść zwolennicy kierunku p. S.”. Stwierdziwszy, że

„porównanie „Łuczniczki” z innymi dziełami sztuki, przytoczonymi przez p. S. nie wytrzymuje krytyki”, proponuje p. Fischer:

Lepiejby było, gdyby w tem miejscu stał nasz goś naszemu świętemu kamedjopisarza hr. Fredry lub autora nieśmiertelnej „Halki”, albo nawet jednej ze scen z tej „Halki”.

„Łuczniczka” natomiast może znaleźć opiekę i wzbudzać podziw a widzów w ja-

kiemkolwiek muzeum lub na dziedzińcu muzealnym, o ile jest to godny zabytek sztuki. Zmiana taka zaleca się również choćby i z tego powodu, że Bydgoszcz biedna jest w posiadaniu pomników czy to naszych wieszczów i mężów nauki, czy też o treści religijnej”.

P. Janowi Grzeszk „przewraca się wątroba”.

Wartości artystyczne odmawia „Łuczniczce” bardzo odważnie p. Jan Grzesk. Piśze on: Mam wrażenie, że obywateli bydgoscy zbliżają się do placu Teatralnego z różnymi uczuciami... Jedni cieszą się na male spotkanie z piękną i uroczą dziewczyną, której miłosna strzała utkwiła im widocznie w sercu. Innym na jej widok z oburzenia przewraca się wątroba... Do tych ostatnich i ja niestety należę.

„Łuczniczka” nie jest przecież dziełem sztuki!

Wiemy wszyscy, że pierwszym, koniecznym i najbardziej istotnym warunkiem prawdziwego piękna jest harmonia czyli zgodność poszczególnych części z całością.

Ten pierwszy i istotny warunek wszelkiego piękna twórcy naszej „Łuczniczki” zupełnie zignorował, haniebnie zламаł i brutalnie podeptał.

„Łuczniczka” wspięła się na palce jak tancerka, stanęła prosto jak świeca, sztywna

jak pruski feldwebel, żadnych nie natężyła mięśni i w tej niemożliwej, niepewnej, nieodpowiedniej i niestosownej pozycji napina duży łuk i puszcza z niego strzałę...

Zamiast sportsmenki z grającymi mięśniami, swobodnie i naturalnie, z nogami opartymi o ziemię, przedstawił rzeźbiarz jakąś sztywną tancerkę z łukiem w ręku.

Gdzie tu harmonia między postawą a czynnością?

„Łuczniczka” — to nie dzieło sztuki, ale prawdziwy, oryginalny niemiecki „Kitsch”! P. Grzesk kończy swoje uwagi takimi sobie wierszykiem, który, jak się zdaje, już napewno nie jest „dziełem sztuki”:

Kto powiedział, że Łuczniczka
Ma być dziełem sztuki walnem,
Temu chętnie w łeb bym palnął
Choć na placu Teatralnym!

„Przeszło stotysięcy” przeciwników „Łuczniczki”.

Tym bojowym manifestem chcemy zakończyć przegląd opinii wrogich „Łuczniczce”. Inne argumenty pokrywają się mniej więcej z przytoczonymi.

Zwolenników w zesłania „Łuczniczki” gdzieś w ciemne kąty jest podobno dużo, P. Dionizy Lempke naprzykład kończy swój pełen zasadniczego oburzenia list stwierdzeniem, że:

„jest nas przeszło 100.000, więc co na to p. Schmidt z kilkoma swymi kolegami, będącymi jego myśli, no i najwyżej z Boy'em(?) na czele. A zatem cała Bydgoszcz krzyczy „precz z „łuczniczką”, „na wygnanie”, „niech żyje moralność”.

Głosy Czytelników i Czytelniczek, stających w obronie „Łuczniczki” podamy następnym razem.

Z ostatniej chwili.

0 nowych granicach województw znowu głośnie.

Warszawa, 11. 5. (tel. wł.) Sprawa zmiany granic poszczególnych województw staje się znowu aktualną, czem też tłumaczyć należy częste wizyty w stolicy wojewodów, którzy przez osobisty kontakt ustalają zasady opracowywanych w ministerstwie projektów.

(Czego pragniemy i spodziewamy się dla województw zachodnich, zwłaszcza pomorskiego — wiedzą doskonale Czytelnicy z naszych artykułów. — Red.)

Tardieu podał się do dymisji.

Paryż, 10. 5. (PAT) Premier Tardieu złożył na ręce prezydenta Lebrun dymisję gabinetu.

Tajemnicza spowiedź.

Ksiądz, który spowiadał żonę Gorgułowa zmarł nagle.

Paryż, 10. 5. (PAT) W ubiegły piątek żona Gorgułowa spowiadała się w kościele Serca Jezusowego w Monaco u kanonika Jacquat, który następnego dnia po zamachu na prezydenta Doumera zmarł nagle na atak sercowy.

Prasa francuska, łącząc oba te fakty, zapytuje, czy żona Gorgułowa nie poczyniła kanonikowi jakichś rewelacji, które wywołały tak piorunujące wrażenie na spowiedniku, że wkrótce po zamachu zmarł.

Acron w niebezpieczeństwie

Texas, 10. 5. (PAT) Największy sterowiec wojskowy świata „Acron” wpadł w burzę w chwili, gdy kierował się ku brzegom Oceanu Spokojnego. Wszyscy mieszkańcy w miejscowości St. Angelo zostali wezwani do niesienia pomocy zagrożonemu sterowcowi i podjęcia usiłowań ściągnięcia go na wodę.

Usiłowania te z powodu gwałtownego wichru nie dały wyników i „Acron” pognany został ponad Chistoval. W Texas panuje wielkie zaniepokojenie o los sterowca.

6 dywizyj japońskich w Mandzurji.

Tokio, 10. 5. (PAT) Przybyła do Dajrenu znaczna część 14-tej dywizji, wobec czego siły japońskie w Korei i Mandzurji wynoszą obecnie 6 dywizyj.

Ministerstwo wojny wyjaśnia, że wysłanie wojsk do Mandzurji nastąpiło wobec tego, że siły tamtejszej policji okazały się nie wystarczającymi do walki z bandytami i wywrotowcami.

W majowe święto rumuńskie

Jak każde państwo ma i Rumunja swoje wielkie święta narodowe. Przypadają one w dzień 10 maja i 1 grudnia. W maju obchodzi naród rumuński pamiątkę wyzwolenia się z pod obcego panowania, w grudniu — pamiątkę utworzenia zjednoczonego państwa rumuńskiego.

Trzy razy odegrał 10-ty maj przełomową a promienną rolę w dziejach ciężko doświadczanego rumuńskiego narodu. Dnia tego w roku 1866 stanął na ziemi rumuńskiej założyciel królewskiej dynastji w kraju ks. Karol I. W tym samym dniu w roku 1877 ogłasza Rumunja zupełną niezawisłość od sułtana tureckiego

PROGRAM W KINACH.

CORSO. Dziś po raz ostatni „Narzeczona nr. 68” z Konradem Veidtem oraz „Tempo - Tempo” z Lucjano Albertinim.

KRYSTAL wyświetla dziś po raz ostatni film królów komicznych Pata i Patachona p. t. „Wynalazcy prochu”. Dziś więc jest jedyna okazja uśmiania się z zabawnych przygód tych znakomych wesołków, jedynych przedstawicieli szlachetnego humoru. Obraz ten dostępny jest i dla młodzieży, przeto osobno nie będzie wyświetlany. Nadprogram tygodnik.

MARYSIENKA kończy dziś nieodwołalnie wyświetlanie jednego z najpiękniejszych dzieł sztuki filmowej na tle rewolucji francuskiej pt. „Scaramouche” z dzielnym i wspaniałym w swej młodzieńczej postaci Ramonem Novarro. Jednocześnie idzie sensacja cyrkowa p. t. „Arena grozy”. Całość tak interesująca i pełna silnych wrażeń, że nikt nie straci, kto pójdzie na ostatnie przedstawienie.

NOWOŚCI wyświetla prawdziwe arcydzieło z udziałem fascynującej Joan Grawford p. t. „Niewinna grzesznica”. Jest to piękny dramat

Gen. Seekt wybiela hitlerowców.

(Teleonem od własnego korespondenta.)

Berlin, 11. 5. Wrażenie wczorajszych rewelacji ministra Groenera w kołach polityczno-dyplomatycznych, było bardzo wielkie. Odczytany ustęp rozkazu zrozumiany został w ten sposób iż oddziały szturmowe skoncentrowane na granicy polskiej miały zadania operacyjno-bojowe i że za kulisami pod pozorem obrony granic przygotowywano się do prowokacyjnych wystąpień granicznych.

W kuluarach sprawozdawca Wasz zwrócił się do gen. Seekta, obecnego posła niemieckiej partji ludowej z zapytaniem, jak tłumaczyć rozkaz odczytany przez gen. Groenera. Gen Seekt udzielił niezwykle prostego wyjaśnienia. Oddziały szturmowe

jako odrębne formacje wojskowe były właściwie armją dyletantów. I dlatego wydał się zupełnie zrozumiałym, że nie sprostałyby naporowi regularnej wyćwiczonej armji polskiej. Dowództwo Hitlera z prostej ostrożności w uświadomieniu wartości bojowej swych wojsk nakazało poprostu wycofanie się jako środek ostrożności. Tylko tak rozumieją we fachowych kołach wojskowych, rozkaz znaleziony w grupie szturmowej.

Dopatrywanie się celów politycznych lub znamion zdrady stanu jest zdaniem gen. Seekta nieodpowiedniem pojmoowaniem tego zjawiska. AR.

Faszyści włoscy w gościnie u polskich legionistów

Na śląskim zaporozu. — Przejazd przez Zagłębie Dąbrowskie. W stolicy Polski. — Na Zamku. — Ku czci szermierza za wolność Włoch.

Katowice, 10. 5. (PAT.) Dziś przybyła do Polski delegacja włoskiego związku narodowego ochotników wojennych pod przewodnictwem posła Eugenjusza Coselschi'ego. Powitanie gości na ziemi polskiej nastąpiło na stacji kolejowej w Zebrzydowicach. Przyjazdu ich oczekiwali przybyli z Warszawy przedstawiciele zarządu głównego Związku Legionistów. Przybył również z Warszawy attache wojskowy ambasady włoskiej Pacivie. Na dworcu, udekorowanym barwami narodowymi polskimi i włoskimi, ustawiły się w szpaler oddziały Legionistów Ziemi Cieszyńskiej, oddziały straży granicznej. W chwili, gdy pociąg zatrzymał się na stacji, orkiestra odegrała włoski hymn, a stojące na dworcu oddziały sprezentowały broń. Gości powitał imieniem Zw. Legionistów gen. Galica. Zkolei przemawiał starosta cieszyński Kucner oraz naczelnik gminy zebrzydowickiej Grycz.

Wśród okrzyków na cześć narodu włoskiego pociąg o godz. 7 odjechał w stronę Dziedzic, gdzie nastąpiło osobne powitanie.

Niezwykle uroczyste i serdeczne witały gości włoskich Katowice. Tu powitał gości imieniem Ziemi Śląskiej wicewojewoda dr. Salon. Wśród długotrwałych wzajemnych wiwatów na cześć Italji i Polski pociąg z delegacją włoską odjechał w stronę Warszawy.

Sosnowiec, 10. 5. (PAT.) Powitanie gości włoskich na terenie Zagłębia Dą-

browskiego miało charakter spontanicznej manifestacji.

Warszawa, 10. 5. (PAT.) Dziś o godz. 13,50 przybyli do Warszawy członkowie delegacji włoskiego związku narodowego ochotników wojennych z rewizytą do legionistów polskich. Dworzec główny udekorowano flagami o barwach narodowych włoskich i polskich. Na powitanie gości przybyli m. in. poseł Sławek, radca ambasady włoskiej Petrucci, zastępca komisarza rządu p. Ołpiński, komendant miasta p. Strzemiński i in. W chwili gdy pociąg wiozący członków delegacji wjechał na peron orkiestra 21 p. p. odegrała hymny narodowe włoski i polski, a kompanja honorowa sprezentowała broń. Po krótkiej rozmowie w salach recepcyjnych dworca członkowie delegacji odjechali samochodami do hotelu Europejskiego.

Warszawa, 10. 5. (PAT.) Przebywająca tu delegacja włoska związku narodowego ochotników wojennych przyjęta była na Zamku na audjencji przez p. Prezydenta Rzplitej. W czasie audjencji po przemówieniu prezes Coselschi wręczył p. Prezydentowi specjalnie wykonany przez mennicę włoską medal pamiątkowy, wyobrażający boginię Rzymu. Po audjencji p. Prezydent Rzplitej podejmował członków delegacji herbatką.

Warszawa, 10. 5. (PAT.) W dniu dzisiejszym o godz. 18,30 w sali rady miejskiej odbyła się uroczysta akademja ku czci J. Garibaldi'ego. Akademję zagaił gen. Górecki, poczem po odegraniu przez orkiestrę hymnów narodowych włoskiego i polskiego, powitał serdecznie gości prezes Sławek, omawiając działalność Garibaldi'ego w walce o wyzwolenie Włoch. Następnie sekretarz kombatanów włoskich odczytał przemówienie prezesa Coselschi'ego, który ze względu na przestrzelone gardło podczas wojny światowej nie może głośno mówić. Po tem przemówieniu Coselschi udekorował krzyżem wojennym Włoch sztandar Związku Legionistów.

Zamieszczając obszerniej niniejsze sprawozdanie, pamiętamy o staropolskiej gościnności, jak niemniej o tem, że także z posiewu krwi włoskiej w wojnie światowej zrodziła się wolność ciemniężnych narodów, jak wreszcie spełniamy obowiązek dziennikarski szerokiego informowania Czytelników o ważnych wydarzeniach w kraju i świecie. Wymieniając uczczenie Garibaldi'ego, pamiętamy o jego bohaterских czynach i poświęceniach dla włoskiej ojczyzny, co jednak nie przesłania nam bolesnego momentu marszu na papieski Rzym i dokonanego wtedy gwałtu.

Stan pogody.

Temperatura na całym obszarze kraju jest niska. Nocą na wyżynach pojezierza pomorskiego i w Bydgoszczy notowano tylko +1°, a w górach nawet parustopniowy mróz.

Drobne deszcze padały wczoraj w całym kraju. Ulewa była w Kaliskiem i w okolicach Mławy - Działdowa.

W Tatrach spadł śnieg. Meteorologowie zapowiadają dziś nocne przymrozki. Dniem ocieplenie nieznaczne.

Sokół żeński.

Dziś w środę ćwiczenia młodzieży oddz. II od godz. 5—7 po poł. w szkole wydziałowej przy ul. Konarskiego. Jak najliczniejszy udział konieczny.

Kalendarzyk zebrań Ch. Z. Z.

W czwartek, dnia 12 bm. o godz. 18,30 odbędzie się zebranie zarządu i członków orkiestry Chrześc. Związku Pracowników Miejskich w sekretarjacie Ch. Z. Z., ulica Dworcowa nr. 5.

Z powodu bardzo ważnych spraw obecność zainteresowanych jest konieczna. Moryson, prezes.

Z ruchu towarzystw.

„Odrodzenie”. Jutro w czwartek o godz. 7,30 lekcja w lokalu p. Ferencza.

Sokół VIII. Zebranie miesięczne 15. bm. o godz. 19,30 w lokalu p. Smolarka przy ul. Kujawskiej.

Bydgoski Klub Sportu Wędkarskiego. Dnia 12. bm. zebranie miesięczne w Resursie Kupieckiej. Uprasza się o liczny udział.

Zebranie Sodalicji Marij. Panien w czwartek 12. bm. o godz. 19 w Zakładzie św. Florjana.

Tow. Terminatorów. Zebranie dnia 12. bm. o godz. 20 w Domu Czeladzi.

S. M. P. „Białych Orłach”. Dziś 11. bm. o godz. 19,30 zebranie miesięczne oddziału starszego w Domu Katolickim.

S. M. P. „Przedświt”. Oddz. młodszy. Dziś w środę o godz. 18 zbiórka I zastępu w Ognisku. Lekcja śpiewu po majowym nabożeństwie.

Sokół V. Oddział żeński. Zebranie plenarne dziś w środę o godz. 19,30 w lokalu p. Rutkowskiego.

Sokół V. W czwartek zebranie plenarne w lokalu p. Małeckiego o g. 19,30. Dziś w środę o g. 19,30 zebranie zarządu w lokalu p. Rutkowskiego.

O. P. N. Sokół V. Dziś w środę o g. 19,30 zebranie oddziału w lokalu p. Małeckiego.

B. K. S. Polonja. Zebranie zarządu dnia 12. bm. o godz. 19,30 w sekretarjacie.

Bacność, inwalidzi. Plenarne zebranie Okr. Koła Zw. Inw. Woj. dnia 12. bm. o godz. 18 „Pod Lwem”. Wstęp tylko za legitymacjami.

Tow. Czeladzi Katolickiej. Zebranie z wykładem dziś, w środę o godz. 20.

Bank Polski płacił w dniu 11 maja za:

dolary amerykańskie	8,84—8,85
funtów szterlingów	2,44—2,62
franki szwajcarskie	34,99—209
franki francuskie	174,07
marki niemieckie	45,57
guldeny gdańskie	26,22
szylingi austriackie	—
liry włoskie	—

Urzędowe sprawozdanie targowe Komisji Notowania Cen.

Poznań, dnia 10. 5. 1932 roku.

Bydło:

A. Woly:		
Pełnomięsiste, wytuzzone nieopręczone	080—084	
Mięsiste tuzzone młodsze do lat 3	070—074	
Mięsiste tuzzone starsze	058—064	
Miernie odżywione	044—050	
Buhaje:		
Wytuzzone pełnomięsiste	070—076	
Tuzzone mięsiste	062—068	
Nietuzzone, dobrze odżywione starsze	052—058	
Miernie odżywione	042—050	
Krowy:		
Wytuzzone pełnomięsiste	076—080	
Tuzzone mięsiste	068—074	
Nietuzzone, dobrze odżywione	042—050	
Miernie odżywione	028—036	
Jalowice:		
Wytuzzone pełnomięsiste	080—084	
Tuzzone mięsiste	070—076	
Nietuzzone, dobrze odżywione	058—064	
Miernie odżywione	046—054	
Młodzież:		
Dobrze odżywione	042—050	
Miernie odżywione	034—040	

Cieleta:

b) najprzedniej. cieleta tuzzone	070—080
Tuzzone cieleta	060—068
Dobrze odżywione	052—056
Miernie odżywione	044—048

Owce:

Wytuzzone pełnomięsiste jagnięta i młodsze skopy	056—060
Tuzne starsze skopy i macioriki	052—054
Dobrze odżywione	000—000

Świnie:

a) pełnomięsiste od 120 do 150 kg. żywej wagi	122—128
b) pełnomięsiste od 100 do 120 kg. żywej wagi	116—120
c) pełnomięsiste od 80 do 100 kg. żywej wagi	112—114
d) mięsiste świnie ponad 80 kg.	96—104
e) maciory i późne kastraty	110—120
Świnie bekonowe	108—112

Stan wody na Wiśle dnia 11 maja:

Zawichost —; Warszawa —; Płock 1,72; Toruń 1,99; Fordon 1,85; Chełmno 1,67; Grudziądz 1,88; Korzeniewo 2,10; Piętko 1,42; Teczew 1,48; Einlage 2,58; Schievenhorst 2,68.

Która matka

nie pragnęłaby obdarzyć swego dziecka obfitością przeróżnych smakolyków, by się nacieszyć jego radosnym zdziwieniem i dobrym apetytem. — Przecież tak łatwo sprawić tą niespodziankę

Dra Oetker galaretki

lub przyrządzeniem aromatycznego budyniu Oetkera.

Radość dzieci - szczęście rodziców!

Dużo przepisów zawiera barwnie ilustrowana książeczka z receptami, wydanie F., która za 40 gr. można nabyć w każdym składzie, a w razie wyczerpania za nadesłaniem znaczków pocztowych dostarcza

Dr. August Oetker - Oliwa

Napisowe słowo (tłusto) 25 groszy, każde dalsze słowo 15 groszy, 5 cyfr = jedno słowo l, w, z, a = każde stanowi jedno słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 50 słów.

Drobne ogłoszenia

Większe ogłoszenia wśród drobnych 50 % drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeń.

Dla poszukujących posady 20% zniżki.

Drobne ogłoszenia przyjmuje się do godziny 9.

POLECENIA

Wózki
dziecięce, wielki wybór, ceny fabryczne, poleca „Fabryka Wózków Dziecięcych” 3 Maja 12. Repetacje, części zapasowe. (8559)

Trumny
w wielkim wyborze po cenach konkurencyjnych poleca Kosmowski, Plac Piastowski 9. (6874)

Meble!

Darmo dostawia się na miejsce własnym samochodem wszelkie kompletne urządzenia mieszkalniowe: sypialnie, jadalnie, gabinety, saloniki, kuchnie oraz wszelkie meble wyszkiełane, zakupione w znanej i solidnej firmie Ignacy Grajner, Bydgoszcz, Dworcowa 21. Uwaga: Własne warsztaty, wielki wybór. Ceny niższe. Tel. 1921. (9574)

Reklamacje
odroczenia służby wojskowej ułatwia Biuro, Długa 68. (7198)

Kapelusz (5622)
damskie po 3 zł poleca „Słowik”, Dworcowa 30.

Filmy
Agfa, Gevaerts, Plavica i płyty, papiery fotograf., wszelkie chemikalia stale na składzie, otrzymasz w Drogerji Minerwa, Gdańska 17. (5615)

SPRZEDAŻ

Sprzedam
gospodarstwo 150 morg. pszennej ziemi, kompletne zabudowania oraz inwentarstwo mocne za 30 tysięcy zł. 15000 wplaty. Bydgoszcz Lubelska 23. Lach. (8771)

Zamienie
nieruchomość, kawiarnię, restaurację, hotel, kinem z powodu choroby i starości na dom, lub mniejsze gospodarstwo. Agencja niewykłuczeni. Dzień. Bydg. Toruń pod „Zamiana”. (9102)

Dom (9069)
z ogrodem i morgą ziemi sprzedam. Lenartowicza 16

Kamienica
2składy, 40.000. Nowakowski, Dworcowa 70. (5610)

Sprzedam
dom piętrowy, 10 lokatorów, wplata 8000. Warzecha Długa 4. (9086)

Plac (9095)
budowlany na sprzedaż. Szubińska 21, gospodarz.

Rzeźnictwo (9020)
z warsztatem i składem, w dobrym położeniu Bydgoszczy, z powodu stosunków rodzinnych natychmiast korzystnie na sprzedaż. Oferty do Dz. Bydg. pod „Rzeźnictwo”.

Ogródek (5599)
szreberowski ładny tania sprzedam. Wiadomość Zamajskiego 11, Paździński.

Sprzedam
dom piętrowy. Kanałowa 13. (5888)

Restauracja
w pełnym biegu tania sprzedam. Wiadomość w Dzień. (9081)

Tanio
sprzedam z powodu śmierci kuchni i meble. Gdańska 125, podw. I, tylko od 3-6. (5608)

Garnitur
pościelowy i kanapa, 6 foteli, różne inne rzeczy tania na sprzedaż. Dworcowa 32 w podw. (5578)

Motocykl (5585)
z przyczepką marki Ariel 500 ccm. tania na sprzedaż. Fordon, Bydgoska 14.

Motocykl (9066)
sprzedam niezwykle tania. Sniadeckich 41.

Rower
męski, mało używany tania sprzedam. Chocimska 8, m. 4. (5581)

Waga (9052)
dec. (300 kg.) na sprzedaż. Sowińskiego 10, m. 6.

Wózek
dziecięcy na sprzedaż. Neuman, Leszczyńskiego 5. (9065)

Rower
damski sprzedam. Długa 19 skład kolonialny. (9064)

Pianino
nowe w Inowrocławiu sprzedam okazjanie. Zgł. do „Par” Poznań, Aleje Marcinkowskiego 11, pod nr. „55,63”. 9104

Limuzyna
Studebaker 6 cyl. mało używana korzystnie na sprzedaż. Raflewska, Swierkocin, pow. Grudziądz. (9105)

Wózek (5589)
dziecięcy na sprzedaż. Chrobrego 7, oficyna m. 3.

Radjo (5595)
3 lamp. korzystnie sprzedam. Sowińskiego 4, m. 8.

Sypialnię
francuską (kość słoniowa) 10 części sprzeda tania Gdańska 26, II. (5587)

Dziecięcy
wózek na sprzedaż. Chwytowo 6, m. 5. (9072)

KUPNA

Parcele
lub wille z ogrodem w obrębie Sielanek kupię. Zgłoszenia do filji Dworcowa 2 pod „104”. (5606)

Pianino
krzyżowe kupię. Of. z podaniem ceny uprasza Zabel, Toruń, Kazim. Jagiellończyka 8. (9101)

Wulkanizacyjny
aparatus kupię. Oferty wyczerpujące z podaniem ceny do Dzień. Bydg. pod „S. K.” 9097

LEKJE

Udzielam
lekcyj gry na fortepianie przedk. metodą nauczania (2 godz. tygodniowo, z 10 miesięczną), przygotowując do konserwatorium, przychodzę do domu. Dworcowa 40, skład tow. krótkich. (21186)

Starszy (9075)
pan poszukuje konwersacji francuskiej u rodowitej Francuzki lub Francuza możliwie w godzinach rannych. Zgł. pisemne do adm. pod „Konwersacja”.

POSADY WOLNE

Gwarantowana
doskonała egzystencja. Kilka stanowisk do objęcia w każdej miejscowości Gdynia, skrzynka pocztowa 4. (9080)

Wysoka
przewiza dla zdolnych zastępców. Fachowość zbyteczna. Po okresie próbnym stała płaca. Zgł. Polreck-Lwów, Zimorowicza. (8253)

Fryzjerka
potrzebna. Pomorska 48, Wilezyński. (5596)

Potrzeba (9115)
zaraz 3 szoferów, którzy otrzymają samochody ciężarowe od firmy do przewożenia artykułów żywnościowych do Łodzi i Warszawy, do stałych odbiorców. Z gotówką do 2.000 zł. jako zabezpieczenie Posada stała pensja do 300 zł. Reflektuje się tylko na ludzi poważnych i dobrze polecionych. Spiesznie zgłosz. do Dzień. Bydg. pod „P. 30”.

Robotnik
młodszy z kaucją 200 zł potrzebny zaraz. Adres Dz. Bydg. (9050)

Chłopiec
do posyłek potrzebny. Pomorska 15. (5602)

Służąca (9078)
potrzebna. Długa 64, m. 3.

Służąca (9099)
z gotowaniem bez spania. Gdańska 51. Bigosińska.

Lepsza
dziewczyna szuka posady. Zduny 2, m. 8. (9118)

Dziewczyna
samodzielna poszukuje posady od 15 bm. Adres wskaże filja. (5592)

Panna
inteligentna przyjmie posadę bony względnie towarzyszkę starszej pani od 1 czerwca. Zna wszelkie robotki. Łaskawe zgłoszenia do Dzień. Bydg. pod „Dobrze wychowana”. (9123)

DZIERŻAWY

Skład
2 pokoje z kuchnią w powiatowym mieście, wojsko, nadający się na każde przedsiębiorstwo zaraz wynajmę. Warunek roczny czynsz zgóry. Adres wskaże Dz. Bydg. (9042)

DRUKI

GUSTOWNIE STARANNIE TANIO

DRUKARNIA BYDGOSKA

BYDGOSZCZ, UL. POZNAŃSKA 12/4

Fryzjerka
i fryzjer na wypomóżkę potrzebni. Aleje Mickiewicza 1. (5612)

Pana (5619)
wymownego, zaprowadzonego w restauracjach na prowizję poszukuje. Zgł. Dworcowa 32, Kudrystki.

Fryzjerka (5609)
potrzebna. Św. Jańska 4.

Fryzjer (9085)
potrzebny. Pl. Poznański 4

Pomocnik
fryzjerski potrzebny zaraz. Podwale 12. (9092)

Szofer (9056)
młodszy do autobusu z kaucją 600-800 zł. potrzebny zaraz. Oferty do Dziennika pod „Kaucja”

Ekspedjentka
potrzebna. „Słowik” Dworcowa 30. (5621)

Sprzedawczka
do kiosku z kaucją potrzebna zaraz. Wiadomość kiosk, Gdańska 37. (5623)

Stenotypistka
na godzinę popołudniową. Blizsze warunki ul. Długosza 4, m. 6. (9091)

Bufetowa (5616)
zaraz potrzebna. Restauracja Adria, Dworcowa 24.

Potrzebna
zaraz solidna pokojówka władająca poprawnie językiem polskim i niemieckim. Restauracja, Gdańska 45. (5605)

POSADY POSZUKUJĄ

Dziewczyna
uczciwa, która była na majątku jako pokojówka lub do dzieci z szcieniem szuka posady. Of. filja Dz. pod „G. Z. 100”. (5542)

Służąca
do wszystkiego szuka posady. Adres filja. (5584)

Gospoia (5586)
młoda, ładna, z dobrymi świadectwami szuka u samotnego pana posady zaraz. Adres wskaże filja.

Uczciwa
starsza panna poszukuje posady z gotowaniem. Zgł. do filji pod „Uczciwa b.” (5601)

Dziewczyna
z wioski z szcieniem poszukuje posady do dzieci. Of. do Dz. Bydg. „Uczciwa 10”. (9074)

Dziewczyna
z gotowaniem i wszelkich prac domowych poszukuje posady. Oferty filja Dz. Bydg. „Skromna 4”. (5625)

Bufet
wydzierżawi na sezon letni Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie na przystani przy moście Bernardyńskim. (9021)

Skład
2 pokoje od 1 lipca do wynajęcia, w którym dotychczas znajduje się Wielkopolski skład kawy. B. Pohl, Nowemiasto (Pomorze). (8933)

Wydzierżawię
130 morg. ziemi buraczonej, budynki maszynowe, inwentarz kompletny objęcie 4.500 Warszcha, Bydgoszcz, Długa 4. (9087)

MIESZKANIA

Jedno
lub dwupokojowe mieszkanie poszukuje bezdzietne małżeństwo. Of. pod „U. H.” (9055)

6-pokojowego
mieszkania z ogrodem blisko centrum poszukuję od 1-go października br. Zgłoszenia do filji, Dworcowa 2, pod „102”. (5607)

Poszukuję
3-4 pokojowego mieszkania, kuchnię wygodami zaraz. Zgłoszenia pod „W. W. 100”. 9080

Poszukuję
mieszkania 3-4 pokojowego z wygodami w ładnym położeniu I lub II piętro. Czynsz według umowy. Oferty pod „Urzednik bankowy” do filji Dziennika Bydgoskiego. (5594)

2 pokoje (9054)
i przedpokój z oddzielnym wejściem do wynajęcia zaraz na biuro. Zgł. ul. Poznańska 7, m. 6.

5 lub 4
pokojowe mieszkanie do wynajęcia. Czynsz za rok zgóry. Oferty „5-4” do Dziennika. (9098)

5 pokojowe (5336)
mieszkanie w najlepszym położeniu zaraz lub później do wynajęcia. Of. pod „5 pokojowe filja”.

2 pokoje
kuchnia, 50 miesięcznie. Szubińska 63. (9047)

Trzy
pokoje z meblami odstąpię. Sienkiewicza 16, mieszkanie 10. (5597)

Mieszkanie
3 pokojowe korzystnie wynajmę. Sniadeckich 13. (5626)

3 pokoje
kuchnię odda zaraz gospodarz za udzielenie pożyczki. Adres wskaże filja Dziennika. Tamże mały pokój próżny dla samotnej osoby. (5617)

Mieszkanie
2 pokojowe 40 zł. Sniadeckich 43. 5627

POKOJE

Pokój
umeblowany, frontowy z balkonem wynajmę. Nakiełska 39, m. 5. (7298)

Od 15 maja
duży pokój umeblowany z oddzielnym wejściem dla 2 solidnych panów z utrzymaniem lub bez do wynajęcia. Długa 15 II piętro. (8550)

Duży (8946)
ładnie umeblowany pokój zaraz lub od 15 do wynajęcia. Św. Trójcy 23, I lewo

Pokój
umebl. Sienkiewicza 16, m. 10. (5598)

2 razem
należące dobrze umebl. pokoje, oddzielne wejście dla solidnego pana od 1. 6. wynajmę. Dworcowa 75, m. 11. (9053)

Do wynajęcia
pokój duży na biuro lub prywatny naprzeciw dworcza. Zygmunta Augusta 4, m. 3. (5582)

Pokój
umeblowany 1-2 panów. Dworcowa 84, m. 6. (5579)

Pokój
umebl. kuchnia. Malborska 5, m. 1. (9077)

1-2 pokoje
umebl. lub bez. używanie kuchni. Łokietka 29, m. 8. 5590

Pokój (5593)
Dworcowa 25, I prawo.

Próżny
ładny pokój centrum od tam zaraz. Pomorska 10 parter. (5613)

Pokój
umebl. wszelkie wygody. Paderewskiego 18, m. 8. (9119)

Pokój
z używaniem kuchni. Sienkiewicza 53, m. 6. (9088)

Elegancko
umebl. próżny dla pani z używaniem kuchni do wynajęcia. Słaska 5, m. 6. (9073)

Pokój (5611)
Pomorska 48, III. ptr.

Elegancki
pokój Pomorska 3. (5618)

Pokój
umebl. z używaniem kuchni wynajmę. Krakowska 6. (5588)

LETNISKA

Letnisko
w willi lesisto-nadwiślańskiej Brdyujecie (początku Fordon) Wyszogrodzka 11 wynajmę kilka pokoi (ewentl. kuchnia, garaż — światło elektryczne). Szczegóły w willi lub telefon Bydgoszcz 319. (5604)

Pokoje (9068)
dla letników, pełne utrzymanie, las, woda w pobliżu. Krüger, Solec Kujański, Piłsudskiego 12.

RÓŻNE

Obiady
domowe smaczne. Warmińskiego 10, parter. (5614)

Szoferów (9071)
oraz amatorów kształcąszybko i tania kursy samochodowe Z. Kochańskiego w Bydgoszczy, 3 Maja 20, tel. 1185. Zapisy każdego czasu opłata ratami. Egzaminy w Bydgoszczy lub Toruniu.

„Avisan”
to najlepszy środek przeciw cholerze drobiu. Zadać w aptekach i drogerjach. (7251)

Wspólnika
poszukuje się do przedsiębiorstwa gastronomicznego z kapitałem 6-7.000 zł Oferty pod „B. K.” do Dz. Bydg. (9100)

Dwie
brunetki zapoznaj inteligentnych panów cel towarzyski. Oferty filja „Przystojne”. (5603)

Pensjonat
Hel poszukuje wspólnika-wspólniczki inteligentnych. Posiadam kompletne urządzenie. Łokietka 29, m. 8. (5591)

Wypożyczam
samochód ciężarowy. Kujawska 53, tel. 1854. (9081)

MATRYMONIALNE

Wyższy
urzednik państwowy etatowy, wdowiec, samotny, szuka żony, materialnie niezależnej do lat 40. Of. „Wdówka niewykłuczona” Dz. Bydg. (9067)

†

Dnia 8 maja o godz. 8,50 wieczorem zmarła po długich i ciężkich cierpieniach oparzona kilkakrotnie Sakramentami św. moja kochana córka, nasza droga siostra, siostrzenica, ciocia i szwagierka śp.

Łucja Białkowska
z domu Kolasińska

przeżywszy 38 lat, o czym donosi w ciężkim smutku pogrążona

Rodzina.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek o godzinie 4-tej po południu z domu żałoby ul. Podwale 1 na nowy cmentarz farny.
Msza św. tegoż dnia o godz. 8-mej w kościele farnym. (9111)

†

Dnia 9 bm. o godz. 18-tej rozstała się z tym światem

s. p. z Rogońskich

Cyryla Winklerowa
wdowa po asystencie kolejowym.

Najlepsza, najukochańsza matka, kochana siostra i bratowa, kochana ciocia pozostała nas w ciężkim smutku i głębokim żalu.

Wyprowadzenie zwłok z kosmicznej szpitala powiat. na cmentarz parafialny Bielawki nastąpi w czwartek, dnia 12 maja o godz. 4-tej po południu. (5000)

†

Dnia 9 maja o godz. 7-mej po poł. zasnął w Bogu po krótkich cierpieniach moja żona, nasza najukochańsza matka s. p.

Bronisława Pieprzowa
z Niespodzianych

przeżywszy lat 49, o czym donosi w smutku pogrążony

Mąż z dziećmi i wnuczkami.

Bydgoszcz, dnia 10 maja 1932 r.

Pogrzeb odbędzie się w piątek dnia 13 maja b. r. o godz. 8.30 po poł. (9063)

†

Wszystkim, którzy okazali tyle dowodów współczucia i brali udział w odprowadzeniu na miejsce wiecznego spoczynku drogi nam zwłok s. p.

Elary Kłimkowskiej
z w szczególności Przewielebnemu Duchowieństwu, p. Dyr. Krauzemu, urzędnikom i urzędnikom Sp. Akc. Lloyd Bydgoski, personelowi firmy Kurtz, wszystkim właścicielom berlinek oraz szyprom jurej. składa serdeczne

Bóg zapłać!
Rodzina. (9094)

Przetarg przymusowy.
W piątek dnia 13 maja b. r. o godz. 11-tej przed południem sprzedawac będą przymusowo za gotówkę najczęściej dajacemu w lwnie: (9109)

autobus marki Ford
jadacy na linii Kynia - Naklo.
Güntzel, kom. sądowy.

Licytacja.
W czwartek 12 maja o godz. 11-tej sprzedawać będą przy ul. Pomorskiej 25, w podwórzu:

kanapy, szafy, bieliźniarki, stoły, krzesła, łózka, biurko sekr., komoda, regulator, lodowka, kompletna kuchnia, wózek dzieci., biurko stojące, leżanka, gramofon, maszyna do szycia, lustro, obrazy i inne sprzęty domowe. (9088)

Maks Cichon, licytator i taksator. Bydgoszcz, Chocimska 18, kant. Podwale 3.

Przetarg przymusowy.
W czwartek, dnia 12. 5. 32 r. o godzinie 9.45 przed poł. sprzedam przy ul. Ossolińskich 10 st. nr. najczęściej dajacemu za natychmiastową zaplatą (9180)

lustro z konsolką, leżankę z nakryciem.
Betrand, kom. sąd. w Bydgoszczy.

Przetarg przymusowy.
W czwartek, dnia 12. 5. 32 r. o godz. 9.15 przed poł. sprzedam przy ul. Jagiellońskiej 25 st. nr. najczęściej dajacemu za natychmiastową zaplatą (9129)

patefon szafkowy stojący.
M. Bertrand, kom. sąd. w Bydg.

Leczę chroby przestarzałe skutecznie
wyłącznie przyrodą t. j. ziołami krajowymi i zagranicznymi a mianowicie: płucne, zółdkowa, krwotoki, rany, ból głowy, weneryczne, umysłowo chore, reumatyzm, ogólne osłabienie, niemoc trawienia, nerwo-we, oczy, padaczkę t. j. chorobę św. Wita i wiele innych jak również kobiece. Przytem wyrabiam wodę niefarbującą na siwiznę włosów, łupież i przeciw wypadaniu. Praktykuje od lat 26, m. in. emi zagranicą w Rosji, Chinach, Francji Szwajcarii, w Bydgoszczy od lat 11 po powrocie z Syberji. Rozpoczęłem praktykę w Inowrocławiu, każdy piątek, ulica Kasztelańska nr. 7, p. 1. m. 3.

Antoni Bogacki, Bydgoszcz (9062)
ul. Gdańska 129. Godziny przyjęć 10 - 12, p. 3 - 4.

Nowości wiosenne
jak i latome poleca m wielkim myborze przy niskich lecz stałych cenach

Magazyn Bławatów
Z. Przybyłowicz
Stary Rynek 25. (9070)

Księgowość i podatki!
Prowadzenie ksiąg handlowych celem ustalenia podatku obrotowego i dochodowego, odwołania podatkowe. **STASIEWSKI**, rewizor ksiąg, Hermana Frankiego 7, tel. 1279. (8456)

Sprzedaję towarów
z masy upadłościowej
firmy **Adam Ziemiński, Gdańka 31**
od dziś do dnia 21 maja włącznie.
Bielizna - kapelusze - krawaty - pończochy - rękawiczki etc.
galunki pierwszorzędne. (9084)

NOWOCZESNE URZĄDZENIA ZDROJOWE
posiada zdrojowisko solankowe i borowinowe

INOWROCLAW
WZIEWANIA SOLANKOWE ogólne (wilgotne i suche) oraz specjalne

EMANATORJUM RADOWE
WODOLECZNICTWO, ELEKTROTĘPIA.
Kąpiele solankowe, kwasowęglowe, przepłukiwania wodą mineralną. — Kuchnie dietetyczne jednolite prowadzone. (9060)
Wysyła prospekty, udziela informacji Zarząd Zdrojowiska Inowrocław tel. 329 i Związek Uzdrawisk Polskich Warszawa, S-to Krzyska 17, telefon 434-38

Przetarg.
W czwartek, dnia 12. 5. 32 o godz. 14 po poł. sprzedam przy ul. Śniadeckich 37 w podw. 1-my Rawa najw. dajacemu za gotówkę 20 nowych pierwszorzędnych rowerów z wolnym biegiem i czerwona gumą.
Przetarg nieobowiazalny. (9135)
Malak, kom. sąd. w Bydgoszczy

Przetarg przymusowy.
W dniu 12. 5. 32 o godz. 9-tej sprzedam najlepiej dajacemu za gotówkę przy Gdańskiej 15 st. n. biblotekę, dywan, biurko z fotelem, bufet, kredens, zegar stojący, 2 maszyny do pisania. (9134)
Stężycki, komornik sądowy w Bydgoszczy.

Ogłoszenie o licytacji.
W dniu 12 maja o godz. 10 w składnicy urzędowej przy ul. Konarskiego 1 odbędzie się licytacja nast. przedmiotów szafonierki, lustra, umywalka, stoły różne, regały z szufladami i bez, bufety skrzyniowe do maki, wagi miedziowe, kanapa i biurko. — Od oferty maszyna do szycia, centrifuga, cykorja, mączka ryżowa, herbata, proszek do prania, suknie damskie, maszyny do pisania, lotarka nożna, motor elektryczny, blacha żelazna, regał, bufety i szafka. (9132)

Kasyno Obywatelskie Śniadeckich 32 wydaje **smaczne obiady** po 70 groszy. (9082)

Czytacie Dziennik Bydgoski!

Chociaż nieznanymi
jednakowoż
posiada zaufanie każdego!

Temu człowiekowi przy sterze zaufa niewątpliwie każdy swoje życie, będąc przekonany, iż jest doświadczony i niezawodny. Należy mieć to samo zaufanie do **DZIENNIKA BYDGOSKIEGO**, który także jest doświadczony i podaje bez zawodu do ręki 40.000 abonentom Pańską reklamę i ogłoszenia.

POSADY WOLNE

Fryzjer
na stałe potrzebny. Sienkiewicza 22. 9096

Fryzjerka
i ucznia poszukuje. Gdańska 144. 6114

Pomocnik
ogrodniczy może się zaraz zgłosić. Promenada 77 Szałkowski. 9125

Uczennica (9079)
do składu szewskiego potrzebna. Kordeckiego 13.

Kucharka
znająca kuchnię warszawsko-francuska potrzebna od 1. VI. br. Zgłosz. z podaniem warunków nadsyłać Grand-Hotel, Tczew, ul. Piłsudskiego. (9108)

Szewówna
Jadwiga niech się zgłosi Śląska 6, m. 9. (9113)

Niniejszem podajemy do wiadomości, że

kasy nasze będą czynne
w sobotę, t. j. 14 maja 1932 r.
od godz. 10-tej do 11-tej

wyłącznie dla wykupu weksli.

Bank Ludowy Sp. z n. o.
Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A.
Komunalna Kasa Oszczędności m. Bydgoszczy
Spółdzielczy Bank Bydgoski Sp. z o. o. (9120)

Szcześliwe losy
do I klasy 25 Loterii Państw. poleca
Stanisław Jankowski
P. K. O. 209.580 Bydgoszcz Długa 76
Cena 1/4 10.— zł, 1/2 20.— zł, 1/1 40.— zł.
Ciągnięcie 19 i 20 maja br. (8908)

Zdroj Marjanki
POMORZE
Woda mineralna naturalna alkaliczna
Smaczna i skuteczna

Ze względu na ujemne alkaliczne składniki przez lekarzy zalecana

EKSPLWATAJCA R. SCHWANKE MARJANKI Pow. ŚWIECIE TEL. 15
REPREZENTACJA NA BYDGOSZCZ
BROWAR BYDGOSKI
Bydgoszcz, Ustronie 6. (8957)

EKSPEDJENT
branży żelaza potrzebny od 1. 6. 32. Reflektuje się tylko na dobrze wykształconą siłę, która okazać się może dobrymi świadectwami. Oferty nadesłać z podaniem pensji przy wolnym utrzymaniu i odpisy świadectw. (9124) **Emil Lniski, Kartuzy.**

Skład
branży technicznej na dobrym punkcie w Bydgoszczy, dobrze zaprowadzony za 1/2 wartości zaraz za gotówkę do objęcia. Oferty do „Par” Poznań, Al. Marcinkowskiego 11, pod nr. „19.50”. (9103)

POLECENIA

Fotograficzne
aparaty, wszelkie przybory najkorzystniej w Drogerji Grunwaldzka 37, obok Apteki. (9110)

Wózki
dziecięce, największy wybór najnowszych modeli, najtaniej Długa 5, „Rower”. Reperacje. — Hurt. — Detal. (9128)

SPRZEDAŻE

Stoły (9093)
krzesła sprzedaje tanio. Stolarnia Nakielska 15.

Rzeźnictwo
z zapędem elektrycznym i urządzeniem zaraz na sprzedaż. Wiadomość w Dzien. Bydg. (9089)

Lodówkę
małą, lustro sprzedam. Garbary 30, m. 7. (9122)

Koń
młody wzrost 156 cm. na sprzedaż. Toruńska 65. (9121)

Wózek
dziecięcy sprzedam tanio. Król. Jadwigi 2, m. 8. (9126)

Lodówka (9090)
na sprzedaż. Gdańska nr. 114

Głośnik
radjowy 4 bieg. prawie nowy korzystnie sprzedam. Śląska 14, m. 3. (9112)

Plec
kaflowy tanio sprzedam. Idzikowska, Naklo, Halle-ra 12. 9117

Rowery
kompletne 165, reperacje wszelkie części półdarmo. Długa 5. „Rower” (9127)

Przetarg przymusowy
przymusowy maszynny drukarsko-introligatorskiej do szycia drutem, odbędzie się 11 maja, godz. 3 po poł. ul. Uroczna nr. 7, (nowy) Administrator. (5624)

Licytacja (5620)
odbędzie się dnia 12 maja w czwartek od godz. 10-tej w Rawy ul. Śniadeckich. Sprzedawane będą: pończochy, trykoty, koronki, nici, guziki, szelki, skarpetki i materiały lżejszo-we. Piechowiak, licytator.

Licytacja
aleji czeresniowych gminy Krostkowa, powiat Wybrzeżyński odbędzie się dnia 14 maja br. o godzinie 14-tej po południu w lokalu pana Lipińskiego w Krostkowie. Karnowski, sołtys. (5580)

Licytacja.
Dnia 13 bm. o godz. 11-tej odbędzie się sprzedaż licytacyjna jednego żelaznego dna (tłoczono) wagi 493 kg. Ekspedycja Towarowa, Bydgoszcz. (9133)

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetrowy na stronie 7-linowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. i lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20 % niższe. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25 % dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20 % drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcję odpowiedzialny: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy